

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวยุวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา

ปริญญาานิพนธ์

ของ

ธิดา ชูทวี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
ธันวาคม 2550

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวยุวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา

ปริญญาานิพนธ์

ของ

ธิดา ชูทวี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ

ธันวาคม 2550

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวยุวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา

บทคัดย่อ
ของ
ธิดา ชูทวี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
ธันวาคม 2550

ธิดา ชูทวี. (2550). *ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา*. ปริญญาานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกทวี พึ่งโพธิ์ทอง, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยโรจน์ สายพันธ์ุ

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ และ ภูมิภาค กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา จำนวน 400 คน โดยการเลือกแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .923 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS เพื่อหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที(t-test) และทดสอบค่าเอฟ (F-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา มีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลาโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.03$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความคิดเห็นด้วยกับข้อความด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$) ในขณะที่มีความคิดเห็นด้วยกับข้อความด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 3.03$) ด้านการบริหารจัดการ ($\bar{X} = 2.88$) และด้านบุคลากร ($\bar{X} = 2.52$) ในระดับปานกลาง

2. นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลาไม่แตกต่างกัน

3. นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลาจังหวัดสงขลาไม่แตกต่างกัน

OPINIONS OF THAI TOURISTS ON SAMILA BEACH SONGKHLA PROVINCE

AN ABSTRACT
BY
THIDA CHUTHAWEE

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Science degree in Recreation Management
at Srinakharinwirot University
December 2007

Thida Chuthawee. (2007). Opinions of Thai tourists on Samila beach Songkhla province. Master thesis, M.S. (Recreation Management). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committees: Asst.Prof. Kanokvadee Puengpothong, Asst.Prof. Chairroje Saiphant.

The objectives of this research were to study and compare the opinions of Thai tourists on Samila beach Songkhla province, classifying by sex, age and hometown. The sample group comprises Thai tourists on Samila beach Songkhla province, amounting totally 400 people. The survey is done using the method of accidental sampling. The information is collected by the questionnaires created by the researcher. The reliability equals 0.923. The information is analyzed by a readymade program called SPSS in order to identify the frequency, percentage, average, standard deviation, t-test and F-test.

The research shows that:

1. Opinions of Thai tourists on Samila beach Songkhla province, at a medium level as a whole ($\bar{X} = 3.03$). When considered each aspect, the physical attributes opinion is in high level ($\bar{X} = 3.55$), followed by facilities ($\bar{X} = 3.03$), management ($\bar{X} = 2.88$), and people ($\bar{X} = 2.52$) opinion in medium level.

2. Thai tourists having different sex, have opinions on Samila beach Songkhla province were no different.

3. Thai tourists having different age, have opinions on Samila beach Songkhla province were significantly different at 0.05

4. Thai tourists having different hometown, have opinion on Samila beach Songkhla province were no different.

ปริญญาบัตร
เรื่อง

ความคิดเห็นของนักทอ่งเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา

ของ
ธิดา ชูทวี

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2550

คณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตร

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวดี ฟุ้งโพธิ์ทอง)

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยโรจน์ สายพันธ์ุ)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวดี ฟุ้งโพธิ์ทอง)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยโรจน์ สายพันธ์ุ)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์อารมณ นาวากาญจน์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญาโทฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เพราะความเมตตากรุณา การเอาใจใส่ ตลอดจนคำแนะนำต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัย จากผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวดี พึ่งโพธิ์ทอง ประธานควบคุมปริญญาโท และผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยโรจน์ สายพันธ์ุ กรรมการ ที่กรุณาให้เป็นที่ยี่ปรึกษาปริญญาโท

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพฤษ์ ประธานกรรมการบริหาร หลักสูตรการจัดการนันทนาการ อาจารย์จุมพล ลัมภาภักวิวัฒน์ หัวหน้าภาควิชาสันนทนาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พนมศักดิ์ สวัสดิ์พงษ์ อาจารย์ประจำภาควิชาการจัดการนันทนาการ นายไพโรจน์ รัตนภิรมณ์ ผู้อำนวยการศูนย์การท่องเที่ยวกีฬาและนันทนาการ จังหวัดสงขลา และนางอรอุมา กาละกรณ์ หัวหน้างานพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว สำนักงานเทศบาลนครสงขลา ที่กรุณาให้เกียรติเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบสอบถาม

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.อารมณ นาวากาญจน์ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ภายนอก ที่กรุณาให้เกียรติเป็นกรรมการสอบปากเปล่า และให้คำแนะนำต่าง ๆ ทำให้ปริญญาโทฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ท้ายสุดผู้วิจัยขอขอบพระคุณ มารดา ที่เป็นกำลังใจและสนับสนุนทุนการศึกษาโดยตลอด รวมถึงพี่ และเพื่อนที่คอยให้ความช่วยเหลือตลอดจนเป็นที่ยี่ปรึกษาที่ดีเสมอมาจนทำให้ผู้วิจัยสำเร็จการศึกษาในสาขาที่มุ่งหวังไว้

ธิดา ชูทวี

สารบัญ

บทที่	หน้า
1	บทนำ.....1
	ภูมิหลัง
	ความมุ่งหมายของการวิจัย.....2
	ความสำคัญของการวิจัย.....2
	ขอบเขตของการวิจัย.....3
	ประชากร.....3
	กลุ่มตัวอย่าง..... 3
	ตัวแปรที่ศึกษา.....3
	นิยามศัพท์.....3
	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....5
	สมมติฐานในการวิจัย.....5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....6
	ความหมายและทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น..... 6
	แนวความคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว.....10
	แนวความคิดเกี่ยวกับนันทนาการท่องเที่ยว.....15
	ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับชายหาดสมิหลาจังหวัดสงขลา.....17
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....20
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....25
	การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....25
	ประชากร.....25
	กลุ่มตัวอย่าง.....25
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....25
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....27
	การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....27

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....29
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....29
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....29
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....30
5	สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....65
	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....67
	อภิปรายผล.....68
	ข้อเสนอแนะ.....73
	ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....73
	บรรณานุกรม.....74
	ภาคผนวก.....78
	ประวัติย่อผู้วิจัย.....88

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	จำนวน ร้อยละข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ อายุและภูมิลำเนา.....	30
2	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทย ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ.....	31
3	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทย ด้านการบริหารจัดการ.....	32
4	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทย ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก.....	33
5	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทย ด้านบุคลากร.....	34
6	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทย โดยรวมและรายด้าน.....	35
7	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทย ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ จำแนกตามเพศ.....	36
8	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทย ด้านการบริหารจัดการ จำแนกตามเพศ.....	38
9	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทย ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามเพศ.....	39
10	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทย ด้านบุคลากร จำแนกตามเพศ.....	40
11	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทย โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ	41
12	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทย ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ จำแนกตามอายุ.....	42
13	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทย ด้านการบริหารจัดการ จำแนกตามอายุ.....	44
14	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทย ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามอายุ.....	46

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
15 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวยชาวไทย ด้านบุคลากร จำแนกตามอายุ.....	48
16 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวยชาวไทย โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอายุ.....	50
17 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวยชาวไทย ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ จำแนกตามภูมิสำเนา.....	51
18 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวยชาวไทย ด้านการบริหารจัดการ จำแนกตามภูมิสำเนา.....	53
19 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวยชาวไทย ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามภูมิสำเนา.....	55
20 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวยชาวไทย ด้านบุคลากร จำแนกตามภูมิสำเนา.....	57
21 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวยชาวไทย โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามภูมิสำเนา.....	59
22 ผลการทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวยชาวไทย โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ.....	60
23 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวยชาวไทย โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอายุ.....	61
24 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ค่าเฉลี่ยความคิดเห็น ของนักท่องเที่ยวยชาวไทย จำแนกตาม อายุ.....	62
25 ผลการทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวยชาวไทย โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามภูมิสำเนา.....	64

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
2	ระบบการท่องเที่ยว.....	12

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การท่องเที่ยวเป็นกระบวนการนันทนาการ (Recreation) รูปแบบหนึ่งที่เกิดขึ้นระหว่างเวลาว่าง (Leisure time) ที่มีการเดินทาง (Travel) เข้ามาเกี่ยวข้องโดยเป็นการเดินทางจากที่หนึ่งซึ่งมักหมายถึงที่อยู่อาศัยไปยังอีกที่หนึ่งซึ่งมักถือเป็นแหล่งท่องเที่ยวเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมโดยมีแรงกระตุ้น (Motivator) จากความต้องการในด้านกายภาพ ด้านวัฒนธรรม วิถีชีวิต ประเพณีและด้านสถานะเพื่อการยอมรับนับถือ (สมบัติ กาญจนกิจ. 2544: 18)

ในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันว่าอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสามารถเพิ่มพูนรายได้ให้แก่ประเทศหรือท้องถิ่นที่เป็นจุดหมายปลายทางของการเดินทางหรือการท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็วที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับผลิตผลทางการเกษตรและอุตสาหกรรมประเภทอื่นๆ ดังนั้นประเทศต่างๆ ในโลกจึงตื่นตัวในการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวในประเทศให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในการดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มีความต้องการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศของตนให้มากขึ้น ทั้งนี้เพราะจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวเข้ามาในประเทศที่เพิ่มมากขึ้นหมายถึงจำนวนรายได้ของประเทศนั้นจะเพิ่มมากขึ้นด้วย (ศรีัญญา วรากุลวิทย์. 2546: 311)

ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมและการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่องมาเป็นระยะเวลาอันยาวนานเกือบครึ่งศตวรรษ นับตั้งแต่การก่อตั้งองค์การส่งเสริมสิ่งอำนวยความสะดวกในการรองรับนักท่องเที่ยวจนกระทั่งในปี พ.ศ. 2522 มีการออกพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยยกระดับ อสท. เป็นการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) จนกระทั่งปัจจุบันได้มีการจัดตั้งหน่วยงานที่เข้ามารับผิดชอบด้านการท่องเที่ยวเพิ่มเติม ในปี พ.ศ. 2545 ได้แก่ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งก่อตั้งตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 เพื่อเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ มีภารกิจสำคัญในการบริหารยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬาให้ขับเคลื่อนอย่างเป็นเอกภาพไปในทิศทางเดียวกัน ถือได้ว่าการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่ได้กลายมาเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างความแข็งแกร่งทางเศรษฐกิจของประเทศด้วยการสร้างรายได้เป็นเงินตราต่างประเทศอยู่ในอันดับสูงมาโดยตลอดและประเทศไทยได้รับการยอมรับให้เป็นผู้นำด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคเอเชียที่ประสบความสำเร็จจนกลายเป็นแบบอย่างของหลายประเทศ (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. 2547: 5)

ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งของโลกที่มีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพและได้รับการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี โดยจังหวัดสงขลาเป็นจังหวัดใหญ่และสำคัญจังหวัดหนึ่งของภาคใต้ มีพื้นที่ติดต่อกับรัฐเคดาห์ (ไทรบุรี) ของมาเลเซียเป็นเมืองท่าและเมืองชายทะเลที่สำคัญแห่งหนึ่งของภาคใต้มาแต่สมัยโบราณ มีโบราณ-

สถานและโบราณวัตถุมากมาย อีกทั้งมีขนบธรรมเนียมประเพณี ภาษาและการละเล่นพื้นเมืองที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของบรรพบุรุษตกทอดให้ชนรุ่นหลังได้ศึกษามากมาย สงขลาได้ชื่อว่า “เมืองสองทะเล” เพราะตั้งอยู่ประชิดชายอ่าวไทยและทะเลสาบสงขลาที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในประเทศไทย โดยมีแหลมสมิหลาหรือหาดสมิหลาที่หลายคนนิยมเรียกกันในปัจจุบันเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่นับได้ว่าเป็นที่รู้จักมากที่สุดของจังหวัดสงขลาด้วยรูปปั้น “นางเงือกทอง” ซึ่งเป็นสัญลักษณ์อันโดดเด่นอยู่บนปลายแหลมสมิหลา มีหาดทรายขาวสะอาดและทิวสนอันร่มรื่นที่ขึ้นเรียงกันอย่างสวยงามบริเวณโดยรอบจะมีร้านค้า ร้านอาหารอยู่มากมายไว้รองรับนักท่องเที่ยวและเมื่อมองออกไปในทะเลจะเห็นเกาะหนูเกาะแมวอันเป็นอีกสัญลักษณ์หนึ่งของหาดสมิหลา จากสภาพภูมิศาสตร์ดังกล่าวชายหาดสมิหลาจึงเป็นแหล่งท่องเที่ยวรองรับนักท่องเที่ยวจำนวนมากในแต่ละปี โดยจะมีทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยและนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศนิยมเดินทางมาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าการท่องเที่ยวจะสามารถสร้างรายได้ให้กับจังหวัดสงขลาสูง แต่การแข่งขันทางการท่องเที่ยวอยู่ในภาวะที่สูงมากเช่นกัน ดังนั้นการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพจึงเป็นสิ่งสำคัญในการที่จะจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่ให้เหมาะสมกับนักท่องเที่ยวแต่ละกลุ่ม ซึ่งย่อมมีความสนใจ ความต้องการและวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน

จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวและจะเป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดการท่องเที่ยวได้อย่างเหมาะสมต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลาตามตัวแปร เพศ อายุ ภูมิสำเนา

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดการท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา ตลอดจนเป็นข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าวิจัยต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา ในปี พ.ศ. 2548 จำนวน 518,392 คน (กองสถิติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2548)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา โดยเทียบตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan. 1970: 607-610) ที่ขนาดประชากรจำนวน 518,392 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 384 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน โดยทำการเลือกแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็นดังนี้
  - 1.1 เพศ
  - 1.2 อายุ
  - 1.3 ภูมิลำเนา
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา

นิยามศัพท์

1. ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกทางด้านความรู้สึก ความเชื่อ และการตัดสินใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์และสภาพแวดล้อมในขณะนั้นเป็นพื้นฐาน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึงความคิดเห็นที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา 4 ด้าน ดังนี้
  - 1.1 ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ หมายถึง ลักษณะหรือสภาพของแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา ที่สามารถมองเห็นได้
  - 1.2 ด้านการบริหารจัดการ หมายถึง การจัดการและการดำเนินงานภายในหน่วยงานเทศบาลนครสงขลาเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงานอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

1.3 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง การจัดการ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ของหน่วยงานเทศบาลนครสงขลา ต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา

1.4 ด้านบุคลากร หมายถึง เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานเทศบาลนครสงขลา ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการบริการให้คำแนะนำ ประชาสัมพันธ์ และช่วยเหลือนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา

2. นักท่องเที่ยว หมายถึง นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา

3. การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ เพื่อหาความสนุกสนาน เพื่อการประชุมสัมมนา เพื่อการศึกษา เพื่อการศาสนาหรือเพื่อวัตถุประสงค์อื่นๆ แต่ไม่ใช่เป็นการประกอบอาชีพและตั้งถิ่นฐานเป็นการถาวร

4. หาดสมิหลา เป็นชายหาดที่สวยงาม อยู่ในเขตเทศบาลนครสงขลา ริมหาดเป็นที่ตั้งสัญลักษณ์นางเงือกทอง

5. จังหวัดสงขลา เป็นส่วนราชการระดับจังหวัด สังกัดกระทรวงมหาดไทย

6. อายุ หมายถึง อายุจริงตามปฏิทินของนักท่องเที่ยว ได้แก่

6.1 ต่ำกว่า 20 ปี

6.2 ระหว่าง 21-40 ปี

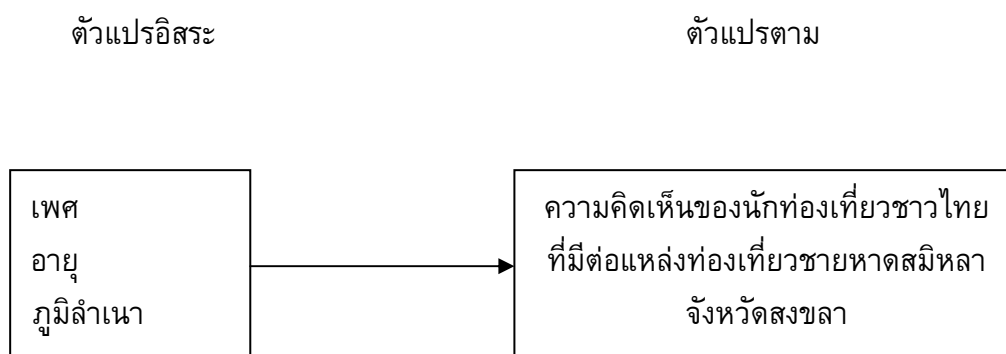
6.3 สูงกว่า 40 ปีขึ้นไป

7. ภูมิลำเนา หมายถึง จังหวัดที่เป็นสถานที่อยู่อาศัยปัจจุบันของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวชายหาดสมิหลาจังหวัดสงขลา ได้แก่

7.1 ภูมิลำเนาจังหวัดสงขลา

7.2 ภูมิลำเนาจังหวัดอื่น ๆ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักท่องเที่ยวที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลาแตกต่างกัน
2. นักท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลาแตกต่างกัน
3. นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลาแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ความหมายและทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น
  - 1.1 ความหมายของความคิดเห็น
  - 1.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น
  - 1.3 ความสำคัญของความคิดเห็น
  - 1.4 ประเภทของความคิดเห็น
  - 1.5 วิธีวัดความคิดเห็น
2. แนวความคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว
  - 2.1 ความหมายของการท่องเที่ยว
  - 2.2 ความสำคัญของการท่องเที่ยว
  - 2.3 ปัจจัยที่ทำให้เกิดอุปสงค์การท่องเที่ยว
  - 2.4 องค์ประกอบของการท่องเที่ยว
  - 2.5 ปัจจัยที่กำหนดความต้องการของนักท่องเที่ยว
3. แนวความคิดเกี่ยวกับนันทนาการท่องเที่ยว
4. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับชายหาดสมิหลาจังหวัดสงขลา
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 5.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
  - 5.2 งานวิจัยในประเทศ

ความหมายและทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น

ความหมายของความคิดเห็น

ความหมายของความคิดเห็น มีผู้ให้ความหมายคำว่า “ความคิดเห็น” ดังนี้

หลวงวิเชียรแพทยาคม (2509: 162-163) กล่าวว่า ความคิดเห็น (Opinion) กับ ทักษะคติ (Attitude) มักถูกเปลี่ยนกันได้เสมอ ทักษะคติมักจะ หมายถึง ความพยายามที่จะทำ (Intention to Act) ซึ่งจะเกี่ยวข้องอย่างมากกับอุปนิสัยและพฤติกรรม (Habit and Behavior) ส่วนความคิดเห็น เป็นเพียงคำพูดและเครื่องหมาย (Verbal and Symbol) แต่ทุกคราวที่พูดถึงการทดสอบทักษะคติ ก็มักจะเผยถึงความคิดเห็นด้วย

พจนานุกรมของเว็บสเตอร์ (วัชรภา ศรีสัจจะเลิศวาจา. 2547: 8; อ้างอิงจาก Webster. 1967: 301) ได้สรุปความหมายของความคิดเห็นไว้ว่า ความคิดเห็นคือความเชื่อถือที่ไม่ได้ตั้งอยู่บนความแน่นอนหรือความรู้อันแท้จริงแต่จะตั้งอยู่ที่จิตใจ ความเห็นและการลงความเห็นของแต่ละบุคคลที่เห็นว่าน่าจะเป็นจริงหรือน่าจะตรงตามที่คิดไว้

อุทัย หิรัญโต (2519: 80-81) ให้ความเห็นเห็นว่า ความคิดเห็นของมนุษย์มีด้วยกันหลายแบบ ทั้งแบบผิวเผินและแบบลึกซึ้งโดยความคิดเห็นที่เป็นทัศนคติจัดเป็นความคิดเห็นที่ลึกซึ้งและติดตัวไปเป็นเวลานาน ซึ่งเป็นความคิดเห็นทั่วๆ ไป ที่มีอยู่ประจำตัวทุกคน ส่วนความคิดเห็นที่ไม่ลึกซึ้งและเป็นความคิดเห็นเฉพาะอย่างจะมีอยู่เพียงช่วงเวลาสั้นๆ เป็นความคิดเห็นที่ไม่ตั้งอยู่บนรากฐานของพยานหลักฐานที่เพียงพอแก่การพิสูจน์ และมักเป็นเรื่องของอารมณ์ความรู้สึกเกิดขึ้นได้ง่ายและสลายลงอย่างรวดเร็ว

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2522: 9) ให้ความหมายว่า ความคิดเห็น คือ การแสดงออกซึ่งมีวิจรรณญาณที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ ความคิดเห็นมีความหมายแคบกว่าเจตคติ (Attitude) เพราะความคิดเห็นของบุคคลเปลี่ยนแปลงไปตามข้อเท็จจริง (Fact) และเจตคติ (Attitude) ของบุคคล ความคิดเห็นเป็นการอธิบายเหตุผลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยเฉพาะ

สุโท เจริญสุข (2524: 58) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นสภาพความรู้สึกทางด้านจิตใจที่เกิดจากประสบการณ์ และการเรียนรู้ของบุคคลอันเป็นผลให้บุคคลมีความคิดต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในลักษณะที่ชอบ ไม่ชอบ หรือเฉยๆ

สุชา จันท์เอม (2527: 8) กล่าวว่า ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลแต่เป็นลักษณะที่ไม่ลึกซึ้งเท่ากับทัศนคติ คนเราจะมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันและความคิดเห็นจะเป็นส่วนหนึ่งของทัศนคติ

ลาวัญญ์ จักรานุวัฒน์ (2540: 9) ได้ให้ความหมายของคำว่า ความคิดเห็น หมายถึง ความเชื่อหรือการลงความเห็นที่ไม่ได้เป็นความรู้สึกอันแท้จริง แต่ในบางครั้งความคิดเห็นในบางสิ่งบางอย่างอาจเป็นจริงได้

จากความหมายต่างๆ ข้างต้น สรุปได้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึก การยอมรับหรือไม่ยอมรับ การเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เกิดขึ้นด้วยการพูด เขียนหรือสื่อสารให้บุคคลอื่นได้รับรู้โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ ค่านิยม และสภาพแวดล้อม ตลอดจนอารมณ์ความรู้สึกของบุคคลนั้นเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดปฏิกิริยาตอบสนอง ซึ่งความคิดเห็นของแต่ละบุคคลอาจจะเป็นที่ยอมรับหรือปฏิเสธจากบุคคลอื่นก็ได้ ทั้งนี้ความคิดเห็นยังสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลาและสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น

ธีระพร อุวรรณโร (2529: 51-54) กล่าวว่า ความคิดเห็นเกิดขึ้นจากอิทธิพลต่างๆ ดังนี้

1. จากพ่อแม่ เป็นแหล่งอิทธิพลสูงสุด โดยเฉพาะในวัยเด็กซึ่งกำลังมีการพัฒนาทางด้านค่านิยม ความเชื่อและความรู้สึกนึกคิดออกมาในกรอบของครอบครัวที่มีพ่อแม่เป็นผู้มีอำนาจให้คุณทำเพื่อทำความดี ให้โทษเมื่อทำสิ่งไม่ดีหรือสิ่งที่พ่อแม่ไม่เห็นด้วย
2. จากกลุ่มต่างๆ ในสถานศึกษา เช่น ครูและเพื่อนๆ
3. จากประสบการณ์ส่วนตัว นักจิตวิเคราะห์เน้นเรื่องประสบการณ์ที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับความรุนแรงและกระทบกระเทือนใจบุคคลได้นาน
4. จากสื่อมวลชน เช่น การโฆษณาประชาสัมพันธ์ต่างๆ ที่พยายามเปลี่ยนความคิดเห็นของคนให้หันไปนิยมผลิตภัณฑ์ต่างๆ ที่ต้องเข้าไปจำหน่ายให้กับกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการองค์ประกอบของความคิดเห็น

ศักดิ์ สุนทรเสถียร (2531: 4) สรุปว่า การก่อตัวของความคิดเห็นไปในทิศทางใดเป็นผลสืบเนื่องมาจากเงื่อนไข 4 ประการ ได้แก่

1. กระบวนการเรียนรู้ที่สะสมเพิ่มพูนขึ้น โดยเป็นการบูรณาการองค์ความรู้รวมเข้าด้วยกัน เช่น จากครอบครัว โรงเรียน เพื่อน เป็นต้น
2. ประสบการณ์ส่วนตัว เนื่องจากมนุษย์ต่างมีประสบการณ์ที่แตกต่างกันออกไปซึ่งการสั่งสมของประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อมจะก่อให้เกิดการสร้างรูปแบบเป็นของตนเอง ดังนั้นความคิดเห็นบางอย่างจึงเป็นเรื่องเฉพาะแต่ละบุคคล ที่พัฒนาไปตามวิถีจักรชีวิต
3. การเลียนแบบ การถ่ายทอดความคิดเห็นของคนบางคนได้มาจากการเลียนแบบความคิดเห็นของคนอื่นที่ตนเองเกิดความพอใจ ศรัทธา ชื่นชอบ เช่น ครอบครัว อาจารย์ ดารา นักการเมือง หรือบุคคลสำคัญ เป็นต้น
4. อิทธิพลของกลุ่มสังคม การอยู่ร่วมในสังคมก่อให้เกิดการน้อมรับเอาความคิดเห็นของกลุ่มมาเป็นของตน ซึ่งอาจเป็นทั้งการยอมรับโดยสมัครใจหรือการยอมรับแบบจำยอม เพื่อมิให้เป็นการขัดหรือฝืนกระแสสังคมได้ทั้งนั้น ซึ่งกลุ่มสังคมที่มีอิทธิพลต่อมนุษย์อย่างมาก ได้แก่ กลุ่มศาสนา กลุ่มวัฒนธรรม สถาบันต่างๆ เป็นต้น

ความสำคัญของความคิดเห็น

การสำรวจความคิดเห็น เป็นการศึกษารูสึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่ละคนจะแสดงความเชื่อและความรู้สึกใดๆ ออกมาโดยการพูดหรือการเขียน เป็นต้น การสำรวจความคิดเห็นจะมีประโยชน์ต่อการวางนโยบายต่างๆ เพราะจะทำให้การดำเนินงานต่างๆ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย โครงการพัฒนาใด ๆ ก็ตาม ถ้าจะให้สำเร็จและบรรลุเป้าหมายอย่างแท้จริงแล้ว ก็ควรจะต้องได้รับความร่วมมือจากประชาชน การเผยแพร่โครงการและรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนต่อโครงการจึงจะเกิดผลดี คือ จะช่วยให้โครงการนั้นสอดคล้องเป็นไปตามความต้องการของท้องถิ่นอันเป็นสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่ใช้ประเมินโครงการและทำให้ประชาชนเกิดความรู้สึกใน

การมีส่วนร่วมทำให้เกิดการต่อต้านถ้าสาธารณชนมีส่วนร่วม หรือมีสิทธิ์แสดงความคิดเห็นในโครงการใดๆ ที่จะพัฒนาประเทศนั้นก็ทำให้ประชาชนเกิดจิตสำนึกในการเป็นเจ้าของเปลี่ยนแปลงปรับปรุงหรือรักษาไว้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการวางนโยบายต่างๆ การเปลี่ยนแปลงนโยบายหรือการเปลี่ยนแปลงระบบงาน รวมทั้งการฝึกหัดการทำงานด้วย (สงวน สุทธิเลิศอรุณ. 2522 : 19-20)

ประเภทของความคิดเห็น

เรมเมอร์ (Remmer. 1996: 47) จำแนกความคิดเห็นเป็น 2 ประเภทคือ

1. ความคิดเห็นเชิงบวกสุด-เชิงลบสุด (Extreme Opinion) เป็นความคิดเห็นที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ ซึ่งสามารถทราบทิศทางได้ ซึ่งทางบวก ได้แก่ ความรักหลงและทางลบ ได้แก่ ความรังเกียจ โดยความคิดเห็นนี้รุนแรง และเปลี่ยนแปลงได้ยาก

2. ความคิดเห็นจากความรู้อย่างเข้าใจ (Cognitive Contents) การมีความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยมีพื้นฐานจากความรู้อย่างเข้าใจสิ่งนั้น เช่น ความรู้ความเข้าใจในทางที่ดี ได้แก่ ชอบ ยอมรับ เห็นด้วย ความรู้ความเข้าใจในทางที่ไม่ดี ได้แก่ ไม่ชอบ รังเกียจ ไม่เห็นด้วย เป็นต้น

จากข้อความข้างต้นสรุปได้ว่า ความคิดเห็นสามารถเกิดจากการเรียนรู้เข้าใจในสิ่งต่างๆ ที่ได้พบเห็นในชีวิตประจำวัน หรือมาจากประสบการณ์ที่เกิดจากสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่มีผลต่อจิตใจและความคิดประเภทของความคิดเห็นสามารถแบ่งได้ทั้งในทางที่ดี ได้แก่ การยอมรับและในทางที่ไม่ดี ได้แก่ การปฏิเสธอาจมีระดับความคิดเห็นในระดับธรรมดาและรุนแรง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความรู้สึกนึกคิดของผู้นั้น

วิธีวัดความคิดเห็น

ไพศาล หวังพานิช (2531: 152) ได้กล่าวไว้ว่า การวัดความคิดเห็นหรือเจตคติต้องยอมรับข้อตกลงเบื้องต้นดังนี้

1. เจตคติมีลักษณะคงเส้นคงวาอยู่ในช่วงเวลาหนึ่ง นั่นคือ ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่ได้เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จะมีช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งที่มีความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งสามารถวัดได้

2. เจตคติของบุคคลไม่สามารถวัดหรือสังเกตได้โดยตรง การวัดจะเป็นการวัดทางอ้อมโดยวัดจากแนวโน้มที่บุคคลจะแสดงออกหรือปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ

3. เจตคตินอกจากจะแสดงออกในรูปของความรู้สึกนึกคิด เช่น การสนับสนุนหรือคัดค้านยังมีขนาดหรือปริมาณของความรู้สึกด้วย ดังนั้นในการวัดทัศนคตินอกจากจะทำให้ทราบทิศทางแล้วยังสามารถบอกระดับความมากน้อยได้ด้วย

การวัดความคิดเห็นสามารถกระทำได้หลายรูปแบบ โดยรูปแบบที่เป็นที่นิยมในปัจจุบันมีด้วยกัน 4 วิธี (พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ. 2531: 3) คือ

1. วิธีของเทอร์สตัน (Thurston's method) เป็นวิธีการสร้างมาตรวัดออกเป็นปริมาณแล้วเปรียบเทียบตำแหน่งของความคิดเห็น หรือทัศนคติไปในทางเดียวกัน และเสมือนว่าเป็นสเกลที่มีช่วงห่างเท่ากัน (Equal-Appearing Intervals)

2. วิธีของกัตต์แมน (Guttman's scale) เป็นวิธีวัดทัศนคติหรือความคิดเห็นในแนวเดียวกัน และสามารถจัดอันดับสูง-ต่ำ แบบเปรียบเทียบกันและกันได้ จากอันดับต่ำสุดถึงสูงสุดได้ และแสดงถึงการสะสมของความคิดเห็น

3. วิธีจำแนกความแตกต่างในการตีความ (Semantic Differential Scale: S-D Scale) เป็นวิธีวัดทัศนคติหรือความคิดเห็น 7 ระดับ (Seven-point scale) โดยแบ่งเป็นช่วงๆ ตั้งแต่ด้านซ้ายสุดของสเกลกำหนดให้เป็นค่าเชิงบวกสุด ด้านขวาสุดของสเกลกำหนดให้เป็นค่าลบสุด ซึ่งอาศัยคู่คำคุณศัพท์ที่มีความหมายตรงกันข้าม (Bipolar adjective) เช่น ดี-เลว ชยัน-ชี้เกียด เป็นต้น

4. วิธีของลิเคิร์ต (Likert's method) เป็นวิธีสร้างมาตรวัดทัศนคติ และความคิดเห็นที่นิยมแพร่หลายเพราะเป็นวิธีสร้างมาตรวัดที่ง่าย ประหยัดเวลา ผู้ตอบสามารถแสดงทัศนคติในทางชอบหรือไม่ชอบโดยจัดอันดับความชอบหรือความไม่ชอบ ซึ่งอาจมีคำตอบให้เลือก 5 หรือ 4 คำตอบและให้คะแนน 5, 4, 3, 2, 1 หรือ +2, +1, 0, -1, -2 ตามลำดับ ซึ่งการใช้แบบสอบถามสำหรับวัดความคิดเห็น นิยมระบุให้ผู้แสดงความคิดเห็นตอบว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความที่กำหนดให้ซึ่งแบ่งน้ำหนักความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ (วิเชียร เกตุสิงห์ 2530: 94-97) ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ทั้งนี้การให้คะแนนขึ้นอยู่กับใจความว่าจะเป็น ปฏิฐาน (Positive) หรือนิเสธ (Negative)

แนวความคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

ความหมายของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งของมนุษย์ ซึ่งกระทำเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดจากกิจการงานประจำ โดยปกติการท่องเที่ยวจะหมายถึงการเดินทางจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งโดยไม่คำนึงว่าระยะทางนั้นจะใกล้หรือไกลและการเดินทางนั้นจะมีการค้างแรมหรือไม่

ในการประชุมว่าด้วยการเดินทางและท่องเที่ยว ณ กรุงโรม เมื่อปี พ.ศ. 2506 องค์การสหประชาชาติ ได้ให้นิยามของการท่องเที่ยวไว้ว่า หมายถึง กิจกรรมที่มีเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องอยู่ 3 ประการ คือ

1. ต้องมีการเดินทาง
2. ต้องมีสถานที่ปลายทางที่ประสงค์จะไปเยี่ยมเยือน
3. ต้องมีจุดมุ่งหมายของการเดินทาง โดยเพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง แต่ต้องมีใช้เพื่อการประกอบอาชีพและไปอยู่ประจำ

ความสำคัญของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมบริการที่มีบทบาทสูงยิ่งในการนำเงินตราต่างประเทศเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยเป็นอุตสาหกรรมที่ทำรายได้อันดับหนึ่ง เมื่อเทียบกับสินค้าส่งออกอื่นๆ การท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจและสังคม ดังต่อไปนี้ (สถาบันฝึกอบรมวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว. 2545: 6)

ความสำคัญของการท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจของประเทศ

1. เป็นแหล่งที่มาของรายได้ในรูปเงินตราต่างประเทศ
2. ช่วยลดปัญหาการขาดดุลการชำระเงินระหว่างประเทศ
3. ช่วยสร้างอาชีพและการจ้างงาน
4. ก่อให้เกิดการกระจายรายได้
5. ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจของท้องถิ่น
6. ก่อให้เกิดการกระตุ้นการผลิต

ความสำคัญของการท่องเที่ยวต่อสังคมของประเทศ

1. ช่วยยกมาตรฐานการครองชีพของคนในท้องถิ่น
2. ช่วยสร้างความเจริญทางสังคมให้แก่ท้องถิ่น
3. ช่วยอนุรักษ์ฟื้นฟูวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม
4. ก่อให้เกิดประโยชน์ด้านการศึกษา
5. ช่วยลดปัญหาการอพยพย้ายถิ่นของชุมชนท้องถิ่น
6. ช่วยกระตุ้นให้มีการคิดค้นนำทรัพยากรส่วนเกินที่ไร้ค่ามาประดิษฐ์เป็นสินค้าที่ระลึกจำหน่าย
7. ช่วยสร้างสันติภาพและความสามัคคี

ปัจจัยที่ทำให้เกิดอุปสงค์การท่องเที่ยว

การเดินทางท่องเที่ยวเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตสังคมในปัจจุบัน ปัจจัยที่ทำให้เกิดอุปสงค์การท่องเที่ยวมีหลายประการ ดังนี้ (สถาบันฝึกอบรมวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว. 2545: 7-8)

1. ปัจจัยหลัก

ได้แก่ ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีการสร้างบ้านแปลงเมือง การมีรายได้และเวลาว่างเพิ่มขึ้น ความแตกต่างของรูปแบบอาชีพ ทำให้ระดับวิถีชีวิตความเป็นอยู่แตกต่างกันและดีขึ้น การพัฒนาการทางการคมนาคมขนส่งและการสื่อสาร ตลอดจนการแลกเปลี่ยนด้านต่างๆ ในยุคโลกาภิวัตน์

2. ปัจจัยดึงดูด

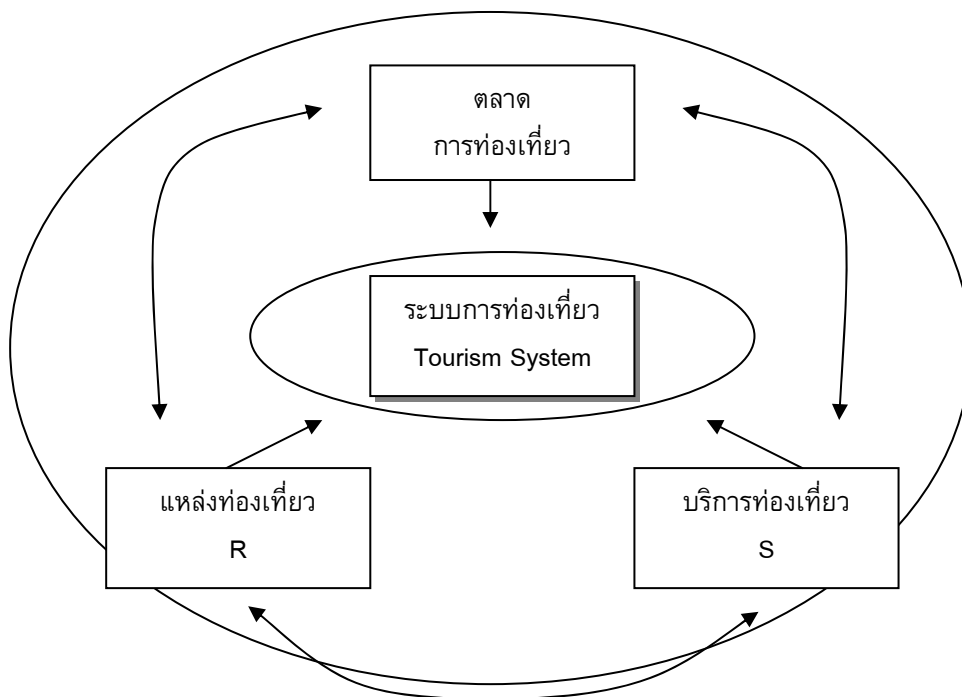
ได้แก่ ความพร้อมของอุปทานการท่องเที่ยว ราคาการท่องเที่ยว กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ความปลอดภัย ความสงบสุขของสังคมและสื่อมวลชน

องค์ประกอบของการท่องเที่ยว

สมบัติ กาญจนกิจ (2544: 87-88) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเป็นกระบวนการทางสังคมและเศรษฐกิจที่มีองค์ประกอบหลักสามด้าน คือ ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว (Tourism Resource) บริการการท่องเที่ยว (Tourism Service) และตลาดการท่องเที่ยว (Tourism Market or Tourist) แต่ละองค์ประกอบย่อยๆ ที่มีความสัมพันธ์กันเป็นเหตุและผลซึ่งกันและกัน ความแตกต่างของแต่ละรูปแบบการท่องเที่ยวจึงอยู่ที่ความแตกต่างในองค์ประกอบย่อยและความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นนั่นเอง

ความสัมพันธ์ระหว่างระบบย่อยทั้งสามเกิดขึ้นเมื่อนักท่องเที่ยวได้ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรการท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการหรือทัศนศึกษา ซึ่งอาจเป็นการใช้ประโยชน์โดยตรงและจากการบริการที่เกี่ยวข้อง โดยปกติทรัพยากรการท่องเที่ยวเป็นทรัพยากรที่ใช้ไม่มีวันหมด เพราะรูปแบบการใช้มักเป็นการสัมผัสแต่ภายนอกโดยไม่มีการเคลื่อนย้ายทรัพยากรใด ๆ หรืออาจมีการชดเชยได้อยู่ตลอดเวลา อย่างไรก็ตามในการท่องเที่ยวที่เป็นจริงนั้นการใช้ประโยชน์ของทรัพยากรมักมีการแปรรูปทรัพยากรและอาจไม่มีการคำนึงถึงการสูญเสียหรือผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับระบบย่อยต่างๆ รวมทั้งผลต่อสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ในทางกลับกัน สิ่งแวดล้อมที่เป็นระบบอื่นๆ เช่น ระบบชุมชน ระบบอุตสาหกรรม ฯลฯ อาจมีผลกระทบมาสู่ระบบท่องเที่ยวด้วย ดังนั้นการท่องเที่ยวที่ขาดระบบการจัดการที่ดีเข้ามาเกี่ยวข้องจึงเป็นการท่องเที่ยวที่ไม่ประสบความสำเร็จได้เลย นอกจากนี้องค์ประกอบภายในระบบแล้ว การท่องเที่ยวยังมีสิ่งแวดล้อมสำคัญที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอีกหลายประการ เช่น สภาพกายภาพและระบบนิเวศสิ่งแวดล้อม โครงสร้างพื้นฐาน เศรษฐกิจและการลงทุน สังคมและวัฒนธรรมองค์กรและกฎหมาย เป็นต้น ดังแสดงในภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 ระบบการท่องเที่ยว (Tourism System)

1. แหล่งท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวเป็นทรัพยากรที่สำคัญ จัดเป็นอุปทานการท่องเที่ยว (Tourism Supply) ซึ่ง ปีเตอร์ (Peters. 1969) ได้จัดหมวดหมู่ของแหล่งท่องเที่ยวเป็นห้าประเภท คือ แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม (Cultural Attractions) แหล่งท่องเที่ยวซึ่งแสดงออกถึงประเพณีต่างๆ (Traditional Attractions) แหล่งท่องเที่ยวซึ่งแสดงถึงความมั่งคั่งในรูปแบบต่างๆ ของภูมิ

ประเทศ (Scenic Attractions) แหล่งท่องเที่ยวประเภทที่ให้ความบันเทิง (Entertainment Attractions) แหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ที่มีลักษณะเฉพาะตัว (Other Attractions)

สำหรับประเทศไทยนั้น ททท. โดยบริษัทหรือหน่วยงานที่ปรึกษาต่างๆ มักแบ่งแหล่งท่องเที่ยวออกเป็นสามประเภท คือ แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ โบราณคดีและแหล่งท่องเที่ยวศิลปวัฒนธรรม ส่วนแหล่งท่องเที่ยวที่ให้ความบันเทิงนั้นจัดเป็นส่วนหนึ่งในสถานบริการนักท่องเที่ยว

2. บริการการท่องเที่ยว บริการที่รองรับการท่องเที่ยวเป็นอุปทานประเภทหนึ่ง ซึ่งไม่ได้เป็นจุดหมายปลายทางหลักของนักท่องเที่ยว แต่เป็นบริการที่รองรับให้เกิดความสะดวกสบาย และความบันเทิงแก่นักท่องเที่ยว ซึ่งในบางโอกาสอาจเป็นตัวดึงดูดใจได้เช่นกัน บริการการท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ ที่พัก อาหาร แหล่งจำหน่ายสินค้า แหล่งบันเทิง แหล่งกิจกรรม และบริการอื่นๆ ทั้งนี้รวมถึงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นอื่นๆ ด้วย

3. ตลาดการท่องเที่ยว ตลาดการท่องเที่ยวเป็นการแสดงออกของอุปสงค์ (Tourism Demand) ซึ่งมีความปรารถนาในการท่องเที่ยวจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งเพื่อเข้าร่วมในกิจกรรมการพักผ่อนหย่อนใจและเพื่อกิจกรรมอื่นๆ (ปกติตลาดการท่องเที่ยวจะเน้นที่นักท่องเที่ยว) ซึ่งในกระบวนการจัดการได้หมายรวมถึง การส่งเสริมและพัฒนาการขายและการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวด้วย

ปัจจัยที่กำหนดความต้องการของนักท่องเที่ยว

สถาบันฝึกอบรมวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว. (2545: 21-23) ได้กล่าวว่า ปัจจัยที่ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความต้องการเดินทางท่องเที่ยวมีหลายประการ ได้แก่

1. สภาวะเศรษฐกิจของประเทศและของครอบครัว ความเจริญรุ่งเรืองทางด้านเศรษฐกิจของประเทศเป็นผลให้ประชาชนมีงานทำ มีรายได้มากขึ้น สถานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวดีขึ้น จนมีความสามารถในการใช้จ่ายและมีอำนาจในการซื้อเพิ่มมากขึ้น ทั้งสินค้าอุปโภคบริโภคและสินค้าฟุ่มเฟือยมีความต้องการเดินทางเพื่อเจรจาติดต่อธุรกิจ ประชุม สัมมนาและท่องเที่ยวมากขึ้น วัตถุประสงค์ของความต้องการเดินทางท่องเที่ยวเป็นไปอย่างกว้างขวาง และทางกลับกันถ้าสภาวะเศรษฐกิจของประเทศและของครอบครัวตกต่ำลง จะมีผลกระทบต่อความต้องการเดินทางท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก เนื่องจากการท่องเที่ยวไม่ใช่สินค้าและบริการจำเป็น ถึงแม้ว่าความต้องการเดินทางท่องเที่ยวจะอยู่ในส่วนลึกของจิตใจของทุกๆ คน แต่ถ้ามีปัญหาเศรษฐกิจงบประมาณของครอบครัวเพื่อการท่องเที่ยวก็จะถูกตัดออกทันที

2. สภาวะทางสังคม สืบเนื่องจากความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ สภาพสังคมเมือง สังคมชนบท วิถีชีวิต และมาตรฐานความเป็นอยู่เปลี่ยนแปลงไป ชีวิตประจำวันมีความเร่งรีบมากขึ้น ความเอาใจใส่ซึ่งกันและกันลดน้อยลง มีความตึงเครียด ทำให้ต้องการเวลาว่างและวันหยุดพักผ่อน โดยได้รับค่าจ้าง (paid holiday) มากขึ้น นอกจากนั้นการเดินทางติดต่อระหว่างประเทศทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนทางด้านสังคมและวัฒนธรรมมากขึ้น (Socio-Cultural Exchanges) โดยเฉพาะ

การรับเอาวัฒนธรรมตะวันตก ซึ่งเห็นว่าการหยุดพักผ่อนท่องเที่ยวเป็นสิ่งสำคัญส่วนหนึ่งในการดำรงชีวิต ปัจจุบันการเดินทางท่องเที่ยวมีความเคลื่อนไหวมาก แรงจูงใจให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวมีมากมาย เช่น ความต้องการพักผ่อนทั้งร่างกายและจิตใจอย่างแท้จริง ความอยากรู้ อยากเห็นวัฒนธรรมความเป็นอยู่และประเทศที่ตนไม่รู้จัก การไปเยี่ยมญาติสถานที่เกิด ไปแสวงบุญ การติดต่อการงานธุรกิจตลอดจนการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อสร้างชื่อเสียง ยกฐานะและเกียรติภูมิให้สูงขึ้น ทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจต้องศึกษาลักษณะของนักท่องเที่ยว จิตนิสัยและพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่เป็นตลาดหลัก เพื่อจัดบริการนำเที่ยวได้เหมาะสมและตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยวมากที่สุด

3. สภาพภูมิศาสตร์ มีอิทธิพลต่อการเลือกจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว (Tourist Destination) ของนักท่องเที่ยวมาก ประชาชนในประเทศที่มีอากาศหนาวมาก ๆ ก็นิยมเดินทางไปอยู่ในสถานที่ท่องเที่ยวที่มีอากาศอบอุ่นกว่าเพื่อหนีหนาว ชอบชายทะเล แสงแดด ประชาชนในประเทศร้อนอยากเดินทางไปเล่นสกีหิมะ นอกจากนี้สภาพภูมิศาสตร์ที่ต่างกันจะทำให้กิจกรรมการท่องเที่ยวต่างกันด้วย และที่จุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว ถ้ามีความสามารถในการเข้าถึงที่ดี มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพียงพอแก่นักท่องเที่ยวก็จะสามารถจูงใจนักท่องเที่ยวให้เดินทางมามากขึ้น

4. ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการขนส่ง และการสื่อสารช่วยให้การเดินทางสะดวกรวดเร็ว และปลอดภัย โลกแคบลง การเดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศ (International Tourism) จึงเจริญก้าวหน้ามาก การสื่อสารได้ฉับพลันโดยอุปกรณ์สื่อสารที่ทันสมัยและระบบคอมพิวเตอร์เครือข่าย (Internet) ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถจัดรายการเดินทางท่องเที่ยวของตนเองได้อย่างง่ายดาย สามารถจองตั๋วเครื่องบิน โรงแรมได้ทั่วโลกโดยใช้เวลาไม่นานนัก ความเจริญก้าวหน้าในลักษณะนี้ ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถเตรียมตัวเดินทางได้ในระยะสั้น ระยะเวลาของการเดินทางอาจสั้นลงแต่สามารถเดินทางได้บ่อยครั้งมากขึ้น

5. ความพร้อมของอุปทานการท่องเที่ยว (Tourism Supply) ได้แก่ สายการบินและยานพาหนะอื่น ๆ โรงแรมและที่พักแบบต่างๆ ร้านอาหาร แหล่งท่องเที่ยว การบริการของบริษัทนำเที่ยว ร้านจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก ฯลฯ จะช่วยให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจเดินทางเร็วขึ้น และได้รับการบริการที่พอใจ

6. นโยบายของรัฐและกฎระเบียบของประเทศ ในการส่งเสริมสนับสนุนหรือหยุดยั้งการท่องเที่ยว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับนโยบายด้านการเมืองการปกครองประเทศและท้องถิ่น กฎระเบียบในการผ่อนผันการเข้าออกประเทศจะช่วยให้นักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกมากขึ้น และเป็นด่านแรกในการสร้างความประทับใจหรือไม่ประทับใจแก่นักท่องเที่ยว นโยบายของรัฐมุ่งการส่งเสริมการท่องเที่ยวมาโดยตลอด เนื่องจากเห็นประโยชน์ด้านเศรษฐกิจ ได้รายได้เป็นเงินตราต่างประเทศ มีการกระจายรายได้ไปสู่ท้องถิ่นอย่างกว้างขวาง สร้างงาน สร้างอาชีพ แม้จะมีผลกระทบทางด้านสังคมสิ่งแวดล้อม แต่ทั้งรัฐและประชาชนผู้เป็นเจ้าของท้องถิ่นก็พยายามแก้ไข โดยการพัฒนา

อนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้การท่องเที่ยวเจริญก้าวหน้าต่อไป รวมทั้งความมีอัธยาศัยไมตรีในการต้อนรับ (Hospitality) นักท่องเที่ยวของชาวไทยจะช่วยให้การท่องเที่ยวยั่งยืน (Sustainable Tourism) ตลอดไป

แนวความคิดเกี่ยวกับนันทนาการท่องเที่ยว

ความหมายของนันทนาการ

ผู้ทรงคุณวุฒิทางวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของนันทนาการไว้ดังนี้ (จันทร์ ผ่องศรี. 2525 : 14-15)

จอห์น ฟินเลย์ (John Finley. 1973 : 43) กล่าวว่า นันทนาการมีความหมายรวมถึง การเล่น การแสดงออกในกิจกรรม การเล่นกีฬา การฟังและเล่นดนตรี การเล่นเกม รวมไปถึง กิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งก่อให้เกิดความพึงพอใจ สร้างสรรค์ให้เกิดความสุขและความยินดีของชีวิต

ชาลส์ เค ไบรท์ Charles K, Brightbill. 1976 : 15) กล่าวว่า นันทนาการคือกิจกรรมที่บุคคลเข้าร่วมด้วยความสมัครใจในเวลาว่าง ด้วยความพอใจ ด้วยความยินดี โดยมีแรงจูงใจเป็นพื้นฐาน

นูเมเยอร์ (Neumeier. 1976 : 77) กล่าวว่า นันทนาการคือกิจกรรมที่บุคคลหรือ กลุ่มคนแสวงหาความสนุกสนานเพลิดเพลินในเวลาว่าง การกระทำนั้นเป็นอิสระและได้รับความสุข

บัทเลอร์ (Butler. 1976 : 77) ให้ความหมายว่า เป็นกิจกรรมโดยไม่ได้มุ่งหวังผลตอบแทนที่เป็นรางวัล ทำให้มีพลังกาย พลังสมอง และความคิดสร้างสรรค์ เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสนใจ เป็นการหาประสบการณ์ในเวลาว่าง เพื่อความสนุกสนานและความพึงพอใจ

เคราส์และเบทส์ (Kroaus and Bates. 1971 : 20) ให้ความหมายไว้ว่า เป็นกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่บุคคลเข้าร่วมในเวลาว่าง โดยเป็นผลจากความต้องการและแรงจูงใจส่วนตัว

แนช (สมบัติ กาญจนกิจ. 2544 : 26; อ้างอิงจาก Nash. 1975 : 19) นันทนาการหมายถึง การใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์มีคุณค่า กล่าวได้ว่า นันทนาการคือ กิจกรรมต่าง ๆ ที่สร้างความสัมพันธ์กับสภาวะหรือสิ่งแวดล้อมนั้น ๆ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสนใจและประสบการณ์แต่ละบุคคล นันทนาการเปิดโอกาสให้ทุกคนได้มีแสดงออกซึ่งความพอใจและความต้องการ จึงควรมีกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเจริญงอกงาม ทั้งกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา นันทนาการควรเป็นกิจกรรมที่ทำด้วยความสมัครใจ ทำในเวลาว่างและได้รับความพึงพอใจ

ประเภทของนันทนาการ

สมบัติ กาญจนกิจ (2544: 37-55) กล่าวว่า การประกอบกิจกรรมนันทนาการ อาจจะประกอบได้ทั้งในร่มหรือกลางแจ้ง ดังนั้นการแยกประเภทกิจกรรมนันทนาการออกเป็นประเภทใหญ่ ตามธรรมชาติของกิจกรรมได้แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. นันทนาการประเภทใช้แรงหรือใช้พลังงาน (Active Recreation) เป็นกิจกรรมได้แก่ การกีฬา การเล่นเกมต่าง ๆ

2. นันทนาการประเภทที่ไม่ต้องใช้แรงหรือใช้พลังงาน (Passive Recreation) กิจกรรมประเภทนี้ได้แก่ การนั่งฟังดนตรี การชมภาพยนตร์ ซึ่งได้จัดกิจกรรมนันทนาการนั้นๆ ไว้เป็นหมวดหมู่ได้ 15 ประเภทด้วยกันคือ

1. ศิลปะการช่างฝีมือ (Arts and Crafts)
2. เกม กีฬา (Games and Sports)
3. เต้นรำ (Dance)
4. ท่องเที่ยวทัศนศึกษา (Tourism and Traveling)
5. กิจกรรมนันทนาการพัฒนาจิตใจและความสงบสุข
6. การละคร (Drama)
7. งานอดิเรก (Hobbies)
8. ดนตรี (Music)
9. นันทนาการกลางแจ้ง/นอกเมือง (Outdoor Recreation)
10. นันทนาการสังคม (Social Recreation)
11. กิจกรรมนันทนาการพิเศษ (Special Event)
12. วรรณกรรม (Reading Writing and Speaking)
13. งานบริการอาสาสมัคร (Voluntary Services)
14. นันทนาการพัฒนาสุขภาพและสมรรถภาพ
15. กลุ่มสัมพันธ์และมนุษย์สัมพันธ์ (Group Process)

นันทนาการเป็นศาสตร์ที่ศึกษาถึงพฤติกรรมของคนในช่วงเวลาว่าง รูปแบบของกิจกรรมและการจัดแหล่งนันทนาการเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของเอกัตบุคคลและสังคม เช่นเดียวกันการท่องเที่ยวเป็นสหวิทยาการ เพื่อการเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิตของบุคคลและชุมชน โดยมีเป้าหมายเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า นันทนาการและการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กันอย่างแท้จริง (สมบัติ กาญจนกิจ. 2544: 20)

สมบัติ กาญจนกิจ (2544: 42-45) กล่าวว่า การท่องเที่ยวทัศนศึกษาเป็นกิจกรรมนันทนาการที่บุคคลและชุมชนให้ความสนใจ และนิยมเลือกในช่วงเวลาว่างหรือเวลาอิสระมากที่สุดประเภทหนึ่ง เพราะเป็นกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตที่มีรูปแบบที่น่าสนใจ หรือเรียกว่า สิ่งดึงดูดความสนใจ (Attractions) ที่มีรูปแบบที่หลากหลาย ซึ่งพอสรุปได้เป็น 12 ประเภท ได้แก่ สิ่งแวดล้อมที่สร้างขึ้น กิจกรรมทางวัฒนธรรม วิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น ศาสนา การเมือง วิทยาศาสตร์ อนุรักษ์ธรรมชาติ ภูมิอากาศ ทัศนียภาพ ชีวิตสัตว์ป่า นันทนาการกลางแจ้ง/นอกเมืองและกีฬา การบันเทิงและการอาบน้ำแร่เพื่อสุขภาพ

วัตถุประสงค์ของการเดินทางของนักท่องเที่ยว

สถาบันฝึกอบรมวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว. (2545: 19) ได้แบ่งวัตถุประสงค์ของการเดินทางของนักท่องเที่ยวเป็น 2 ประเภท คือ

1. การพักผ่อนเมื่อมีเวลาว่าง (Leisure recreation, holiday, health, study, religion, and sport)

2. การเจรจาติดต่อธุรกิจ (Business family, mission, meeting)

นักท่องเที่ยวทั่วไปต้องการการเดินทาง การพักผ่อน การรับประทานอาหาร การเที่ยวดูชม การซื้อของที่ระลึกและอื่นๆ และควบคู่ไปกับการเดินทางเหล่านี้ นักท่องเที่ยวจะมีอำนาจในการซื้อ ความพร้อมและเต็มใจที่จะจ่ายเงินตามราคาของสินค้าในขณะนั้น

ประโยชน์ของนักท่องเที่ยว

สมบัติ กาญจนกิจ (2544: 48-49) กล่าวว่า กิจกรรมนักท่องเที่ยวด้านการท่องเที่ยวมี ประโยชน์ดังนี้

1. พัฒนาคุณค่าทางร่างกาย (Physical values) การออกกำลังกาย, การพัฒนาระบบ แอโรบิก กล้ามเนื้อหัวใจ ปอด การเดินทางไกล

2. พัฒนาคุณค่าทางจิตใจ (Mental values) ทำให้มีความมั่นใจในตนเอง เข้าใจผู้อื่น เข้าใจธรรมชาติ

3. พัฒนาคุณค่าทางอารมณ์ (Emotional values) อารมณ์หรือทัศนคติเกี่ยวกับตนเอง ผู้อื่น และสังคม ตระหนักในความรับผิดชอบ สงวนรักษาและใช้ทรัพยากรอย่างฉลาด พัฒนาจิตสำนึก และความเข้าใจสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์และธรรมชาติ พัฒนาความเข้าใจและความซาบซึ้งในบรรพบุรุษที่เกี่ยวกับการใช้ชีวิตนอกเมืองและทักษะเพื่อความอยู่รอด ส่งเสริมสุขภาพกายและสุขภาพจิต พัฒนาความเป็นพลเมืองดีเกี่ยวกับจิตสำนึกที่ดีในด้านการรักษาสิ่งแวดล้อม พัฒนาแหล่งทรัพยากร และการปรับตัวของเอกัตตบุคคล

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับชายหาดสมิหลาจังหวัดสงขลา

จังหวัดสงขลา มีคำขวัญประจำจังหวัด ดังนี้

“นกน้ำเพลินตา สมิหลาเพลินใจ เมืองใหญ่สองทะเล เสน่ห์สะพานป๋า ศูนย์การค้าแดนใต้”

ข้อมูลทั่วไปของจังหวัด

ที่ตั้ง ตั้งอยู่ในเขตภาคใต้ตอนล่าง ห่างจากกรุงเทพมหานคร 950 กิโลเมตร

พื้นที่ 7,582 ตารางกิโลเมตร

อาณาเขต ทิศเหนือ ติดกับจังหวัดพัทลุงและจังหวัดนครศรีธรรมราช

ทิศใต้ ติดกับจังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลาและรัฐไทรบุรีของมาเลเซีย

ทิศตะวันออก ติดกับอ่าวไทย

ทิศตะวันตก ติดกับจังหวัดสตูลและจังหวัดพัทลุง

แหล่งน้ำสำคัญ ทะเลสาบสงขลา มีพื้นที่ประมาณ 190 ตารางกิโลเมตร เป็น

ทะเลสาบส่วนนอกที่เชื่อมกับอ่าวไทย ลักษณะเป็นน้ำเค็มในฤดู

ร้อนและน้ำกร่อยในฤดูฝน ความลึกสูงสุด 3 เมตร

	ทะเลหลวง มีพื้นที่ประมาณ 491 ตารางกิโลเมตร อยู่ถัดจากเกาะใหญ่จนถึงอำเภอระโนด เป็นแหล่งน้ำจืดขนาดใหญ่ ปัจจุบันมีกระแสน้ำเค็มเข้ามาจนทำให้ค่าความเค็มเพิ่มขึ้น ช่วงฤดูร้อนมีความลึกเฉลี่ย 1.8 เมตร
ภูมิอากาศ	มีสองฤดู คือ ฤดูร้อนเริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ถึงพฤษภาคม ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายนถึงเดือนมกราคม
การปกครอง	แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 16 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองสงขลา อำเภอระโนด อำเภอกระแสดินธุ์ อำเภอสติงพระ อำเภอสิงหนคร อำเภอหาดใหญ่ อำเภอบางกล่ำ อำเภอรัตนภูมิ อำเภอคลองหอยโข่ง อำเภอกวนเนียง อำเภอจะนะ อำเภอนาทวี อำเภอสะบ้าย้อย อำเภอสะเดา อำเภอเทพา และอำเภอนาหม่อม

สภาพธรรมชาติ

จังหวัดสงขลามีอาณาบริเวณเป็นแผ่นดินยาวขนานไปกับชายฝั่งทะเลอ่าวไทยทางด้านตะวันออกและมีผืนน้ำอันกว้างใหญ่ของทะเลสาบสงขลาอยู่ทางด้านเหนือ ครอบคลุมพื้นที่ตั้งแต่ อำเภอระโนด อำเภอกระแสดินธุ์ อำเภอสติงพระ อำเภอสิงหนคร อำเภอเมือง อำเภอจะนะ และอำเภอเทพาเกือบครึ่งของพื้นที่ทั้งหมดทางตะวันตกและทางใต้ของจังหวัดเป็นป่าและภูเขา ที่สำคัญคือเขาปลายทัพซึ่งอยู่ในทิวเขาสันกาลาคีรี เป็นแนวปราการกั้นพรมแดนไทยกับมาเลเซีย ขุนเขาทางด้านนี้จะค่อยๆ ลาดเทไปทางทะเลสาบสงขลา ซึ่งอยู่ทางเหนือและยังเป็นต้นกำเนิดของแม่น้ำลำคลองหลายสาย เช่น แม่น้ำเทพา คลองระโนด คลองอู่ตะเภา เป็นต้น

ทะเลสาบสงขลาเป็นทะเลสาบที่กว้างใหญ่ ครอบคลุมพื้นที่ถึงสองจังหวัด คือ จังหวัดพัทลุงและจังหวัดสงขลา อุดมสมบูรณ์ไปด้วยสัตว์น้ำและนกน้ำหลากพันธุ์ ได้มีการจัดตั้งเขตห้ามล่าสัตว์ อุทยานนกน้ำคุซุดในพื้นที่จังหวัดสงขลา ซึ่งเป็นบริเวณที่มีระบบนิเวศที่ดีที่สุดจุดหนึ่งของทะเลสาบแห่งนี้ เหมาะแก่การเจริญเติบโตของนกน้ำประจำถิ่นและนกอพยพที่พากันบินหนีความหนาวมาจากแดนไกลเป็นประจำทุกปี

นอกจากนี้ทางด้านตะวันตกและด้านใต้ของจังหวัดยังมีผืนป่าสงวนจำนวน 41 แห่ง หรือประมาณ 1,256,669 ไร่ และพื้นที่อุทยานแห่งชาติสามแห่ง 329,587 ไร่ คือ อุทยานแห่งชาติเขาน้ำค้าง อุทยานแห่งชาติสันกาลาคีรี และอุทยานแห่งชาติน้ำตกทรายขาว รวมไปถึงเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาบรรทัด และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าโตนงาช้าง เป็นน้ำตกที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่งของจังหวัด โดยเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าโตนงาช้าง มีพื้นที่ประมาณ 365 ตารางกิโลเมตร เป็นส่วนหนึ่งของเทือกเขาบรรทัด มีลักษณะเป็นเทือกเขาสลับซับซ้อน ปกคลุมด้วยป่าดงดิบชื้น มีพรรณไม้สำคัญ เช่น กะบาก ตะเคียนทอง ยาง หลุมพอ

เต่าร้าง หวาย เป็นต้น และสัตว์ป่านานาชนิด เช่น ช้าง สมเสร็จ หมูป่า เก้ง กระเจิง ลิง ค่าง นกเงือก เต่า เป็นต้น นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งต้นน้ำของน้ำตกหลายแห่งได้แก่ น้ำตกโตนงาช้าง น้ำตกโตนปลิวและน้ำตกบริพัตร

สงขลามีแหล่งแร่สำคัญหลายชนิด เช่น แร่หินปูน แร่แบไรต์ ถ่านหินลิกไนท์ หินน้ำมัน ทราายแก้ว เป็นต้น แต่แร่ที่สำคัญและพบมากที่สุด คือ แร่ดีบุก พบมากใน อำเภอรัตภูมิ อำเภอนาทวี อำเภอจะนะ อำเภอนาทวี อำเภอนาหม่อม ในยุคแร่ดีบุกเฟื่องฟูเคยมีเหมืองแร่ดีบุกใน จังหวัดสงขลาถึง 50 แห่ง (จารุภัทร เปลี้นกลีน. ม.ป.ป.: 48-50)

ชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา

ตัวเมืองสงขลาเป็นเมืองเล็กๆ ริมทะเล บรรยากาศสงบไม่พลุกพล่าน ยิ่งหลังจากที่มีการก่อสร้างสะพานติณสูลานนท์เชื่อมแผ่นดินใหญ่กับเกาะยอและสิงหนครทำให้ปริมาณรถที่ต้องวิ่งผ่าน ตัวเมืองสงขลาลดลงจำนวนมาก ในตัวเมืองเป็นที่ตั้งของหน่วยงานราชการ ชุมชนเก่าแก่ เช่น แถบถนนนครนอก ถนนนครใน ถนนนางงาม เป็นต้น

ตัวเมืองสงขลามีสถานที่ท่องเที่ยวหลายแห่ง เช่น หาดสมิหลา แหลมสนอ่อน แก้วแสง วัดมัทธิมาวาส พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ สวนสัตว์สงขลา เป็นต้น และเนื่องจากตัวเมืองสงขลา เป็นนิเวศสถานเดิมของพลเอกเปรม ติณสูลานนท์ รัฐบุรุษของประเทศไทย จึงมีสถานที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับท่านหลายแห่ง เช่น พิพิธภัณฑ์พธำมรงค์ บ้านศรีทธา สวนป่าเปรม เป็นต้น

หาดสมิหลา เป็นชายหาดที่มีชื่อเสียงมากที่สุดของจังหวัดสงขลาเหมาะสำหรับการพักผ่อน มีรูปปั้นนางเงือกสีทองอยู่คู่กับหาดมาช้านานจนกลายเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งของจังหวัด บริเวณใกล้เคียงยังมีสถานที่ท่องเที่ยวอีกหลายแห่ง ได้แก่ เขาน้อย เขาตังกวน และสวนเสรี หาดสมิหลา มีที่ตั้งอยู่ที่ ถนนราชดำเนิน อำเภอเมือง การเดินทางใช้รถยนต์ส่วนตัว จากวงเวียนหอนาฬิกาใช้ ถนนปละท่า จนถึงสี่แยกบริเวณศาลจังหวัดให้เลี้ยวซ้ายเข้าถนนราชดำเนิน จนถึงสี่แยกที่สองให้ เลี้ยวขวาขับตรงไปสุดถนนก็จะถึงหาดสมิหลา ซึ่งเป็นหาดทรายยาว กว้าง สะอาด รมรื่นด้วย ต้นไม้ใหญ่ มีบาทวิถีให้นักท่องเที่ยวเดินลัดเลาะไปตามชายหาด ช่วงเช้าและช่วงเย็นจะมีคนมา ออกกำลังกายบริเวณโดยรอบมีที่นั่งและลานกว้างให้เด็กวิ่งเล่น (จารุภัทร เปลี้นกลีน. ม.ป.ป.: 75)

ชายหาดสมิหลานับเป็นหาดที่มีการจัดการที่ดี คือ มีการแบ่งพื้นที่สำหรับกิจกรรมแต่ละประเภทอย่างเป็นสัดส่วน บริหารโดยศูนย์กีฬาทางน้ำ มีสิ่งอำนวยความสะดวก ชายหาดสะอาด จากการดูแลของเทศบาลเมืองสงขลา และเป็นเขตพื้นที่สีเขียว ห้ามสร้างอาคารสูง เนื่องจากพื้นที่ อยู่ในความดูแลของกองทัพเรือ นับเป็นหลักประกันความสวยงามอย่างยั่งยืนของหาดแห่งนี้ กิจกรรมทางน้ำที่เปิดให้บริการที่หาดสมิหลามีหลากหลาย มีการแจ้งอัตราการบริการอย่างเป็น มาตรฐาน ที่สำคัญคือ ความห่วงใยต่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว หน่วยประชาสัมพันธ์จะแจ้ง สภาพคลื่นลม อากาศ และกิจกรรมที่เหมาะสมขณะนั้นเป็นระยะๆ และกำหนดให้ผู้เล่นเครื่องเล่น ต้องสวมชูชีพ โดยช่วงเวลาที่เหมาะสมกับการเล่นน้ำคือ เดือนมีนาคม-สิงหาคม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

ฟิตซ์เซอรัลด์ และดูแรนท์ (Fitzerald and Durant. 1980: 585-594) ได้ทำการสำรวจความคิดเห็นและความพึงพอใจของประชาชนในมลรัฐเทนเนสซี ประเทศสหรัฐอเมริกาที่มีต่อบริการสาธารณะ 5 ประเภท คือ บริการของตำรวจ การระงับอัคคีภัย การสาธารณสุข การศึกษา และการคมนาคม ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยทางด้านภูมิหลังและปัจจัยทางด้านทัศนคติของประชาชนมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการสาธารณะและส่งผลต่อเนื่องถึงความรู้สึกที่อยากจะเข้ามามีส่วนร่วมในการให้บริการสาธารณะดังกล่าว โดยปัจจัยที่มีน้ำหนักมากที่สุดต่อความพึงพอใจของประชาชน คือ ปัจจัยทางด้านเชื้อชาติ รายได้ และทัศนคติที่เกิดจากการเปรียบเทียบระหว่างค่าใช้จ่ายที่ตนเสียกับประโยชน์ที่ได้รับการบริการ

โบธา (Botha. 1981: 783-784A) ได้ทำการศึกษาในเรื่อง การบริหารงานอุทยานและนันทนาการสำหรับชุมชนในแอฟริกาใต้ โดยสอบถามนักท่องเที่ยวในอุทยานในแอฟริกาใต้ โดยถามกลุ่มตัวอย่างจำนวน 440 คน พบว่า การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกมีปัญหาในด้านของงบประมาณมีจำกัดในแต่ละอุทยาน และถ้าอุทยานใดมีงบประมาณน้อยก็จะส่งผลให้อุทยานแห่งนั้นมีคุณภาพต่ำไปด้วย ดังนั้นการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยวควรมีมาตรการในการแก้ไขตามความเหมาะสม เช่น การจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวให้พอเหมาะกับปริมาณของสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีอยู่ การเพิ่มค่าธรรมเนียมต่างๆ เพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงดูแลรักษาสิ่งอำนวยความสะดวก และการส่งเสริมการลงทุนของเอกชน เป็นต้น

อีไลน์ (Ealine. 1984: 30-40) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อนันทนาการและสวนสาธารณะของเอกชนในนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยการสำรวจประชาชนที่มาท่องเที่ยวจำนวน 980 คน โดยใช้แบบสอบถามเพื่อทราบระดับความพึงพอใจในการบริการ การนันทนาการและสภาพสวนสาธารณะ พบว่า ประชาชนที่เป็นผู้หญิงมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 68.82 ความพึงพอใจในด้านการจัดโปรแกรมกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับมากทั้งเพศหญิงและเพศชาย ใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 50 สำหรับอาชีพส่วนใหญ่เป็นนักธุรกิจมีความพึงพอใจในระดับมากทั้งด้านสภาพพื้นที่และการนันทนาการ รองลงมาคือข้าราชการ นักเรียนนักศึกษา สำหรับความคิดเห็นต่างๆ ไปมีความเห็นว่าควรปรับปรุงพัฒนาในด้านผู้ให้บริการ การรักษาความปลอดภัยและเครื่องอำนวยความสะดวกให้ทันสมัยมากกว่าที่เป็นอยู่

เฮนดี และคณะ (Hendee; and Others. 1984: 60-64) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว จำนวน 140 คน ที่ไปท่องเที่ยวในพื้นที่ป่าแถบตะวันตกเฉียงเหนือของสหรัฐอเมริกา 3 แห่ง โดยสอบถามและสัมภาษณ์ พบว่า นักท่องเที่ยวร้อยละ 40 เห็นด้วยกับการจ่ายค่าธรรมเนียมในการเข้าไปท่องเที่ยว เพื่อจะได้มีเงินไปใช้ในการพัฒนาเพื่อบริการบำรุงรักษา แต่ในเรื่องการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวและการส่งเสริมให้เอกชนเข้ามาลงทุนเพื่อพัฒนา

มีความเห็นด้วยน้อยร้อยละ 10 และเห็นด้วยกับการลดผลกระทบในพื้นที่โดยวิธีการกระจายกลุ่มนักท่องเที่ยวมากกว่า

เซบาลอส ลาสคูเรน (Celballos Lascurain. 1998: 111-112) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บริเวณอ่าวรอคซ์ เมืองซิดนีย์ ประเทศออสเตรเลีย การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวจำนวน 240 ราย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าร้อยละ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที่ ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อยู่ในระดับต่ำ ปัจจัยที่มีผล คือ ความรู้เชิงอนุรักษ์ การได้และการให้คุณค่าต่อธรรมชาติสิ่งแวดล้อม มีผลต่อความคิดเห็นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปาร์คเกอร์ (Parker. 1999: 1118-1119A) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการท่องเที่ยวของเยาวชนในเมืองยองเกอร์ (Younger) มลรัฐนิวยอร์ก (New York) ที่มีต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในสถานที่ท่องเที่ยว โดยทำการสำรวจกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเยาวชน อายุระหว่าง 12-20 ปี จำนวน 480 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ข้อมูลความแปรปรวนทางเดียว โดยพิจารณาเกณฑ์ค่าความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซนต์ ผลการสำรวจพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับสูงมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่มีต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในสถานที่ท่องเที่ยวถูกต้องมากที่สุด จากการทดสอบทางสถิติพบว่าความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่มีต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในสถานที่ท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งานวิจัยในประเทศ

จุฑามาศ ไชยสร (2536: บทคัดย่อ) ศึกษาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดแม่ฮ่องสอน จากผลการศึกษาพบว่า ภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยว จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีลักษณะเด่นทางด้านประวัติศาสตร์และศาสนสถาน แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวควรสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาจังหวัด โดยยึดหลักการใช้ทรัพยากรการท่องเที่ยวให้คุ้มค่า ไม่ทำลายสภาพแวดล้อมและรักษาสภาพวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น ควรให้เอกชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นและจัดความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวเพื่อการพัฒนา ซึ่งควรเริ่มพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูง ปานกลาง และต่ำ

บรรจบพร สุนทรัดทนกุล (2544: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในจังหวัดกาญจนบุรี ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านบรรยากาศเชิงกายภาพ, ปัจจัยด้านบรรยากาศเชิงจิตใจ, และปัจจัยด้านส่วนประสมการตลาด เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวจังหวัดกาญจนบุรี โดยความหลากหลายของ

สถานที่ท่องเที่ยวภายในจังหวัดเป็นปัจจัยด้านบรรยากาศเชิงกายภาพที่นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญมากที่สุด โดยมีแพพักเป็นปัจจัยด้านบรรยากาศเชิงกายภาพที่นักท่องเที่ยวนิยมใช้บริการมากที่สุด โดยมีสะพานข้ามแม่น้ำแควเป็นปัจจัยด้านบรรยากาศเชิงจิตใจที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเลือกเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดกาญจนบุรีมากที่สุด โดยปัจจัยด้านความสะดวกสบายของแหล่งท่องเที่ยวและประสบการณ์จากการเดินทางเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดกาญจนบุรี ทั้งนี้ผลการศึกษาไม่พบว่า คุณลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกันในด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้มีผลต่อการมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศศิธร สามารถ (2545: บทคัดย่อ) ศึกษาความพึงพอใจและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัดกระบี่ ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 25-34 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีอาชีพพนักงานเอกชน/รับจ้าง มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,000-20,000 บาทมากที่สุด นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว สถานที่พักแรกคือโรงแรม ใช้เวลาวันหยุดตามเทศกาลในการเดินทางมาท่องเที่ยว ประเภทกิจกรรมที่ชอบคือ การดำน้ำ/ชมปะการัง และสิ่งที่นักท่องเที่ยวต้องการให้ปรับปรุงมากที่สุดคือ ความสะอาดของสถานที่ท่องเที่ยว และส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวมีความตั้งใจว่าในอนาคตจะมาท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่อีกแน่นอน โดยนักท่องเที่ยวพึงพอใจอย่างมากในด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสวยงาม มีเอกลักษณ์ และพึงพอใจอย่างมากต่อหมู่เกาะพีพี

วรวิทย์ สุวรรณภักดี (2547: บทคัดย่อ) ศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในอุทยานนกน้ำทะเลน้อย จังหวัดพัทลุง ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในอุทยานนกน้ำทะเลน้อย จังหวัดพัทลุง ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 26-45 ปี มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป เดินทางไปท่องเที่ยวแบบเข้าไปเย็นกลับ
ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในอุทยานนกน้ำทะเลน้อย จังหวัดพัทลุง เกี่ยวกับด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพของบริเวณสถานที่ ด้านบริหารจัดการ โดยทั่วไป ด้านบุคลากร ด้านทั่วไปของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ทั้งโดยรวมและจำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษา และลักษณะการมาท่องเที่ยว มีความคิดเห็น เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านบริหารจัดการ โดยทั่วไปมีความคิดเห็น เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง

เสริมสกุล เสรีกิจ (2547: บทคัดย่อ) ศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวไทยส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไปและมีอาชีพเป็นพนักงานบริษัท/ธุรกิจส่วนตัว โดยความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตเกี่ยวกับด้านปัจจัยพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก ด้านทรัพยากรท่องเที่ยว ด้านบริการนักท่องเที่ยว และด้านสินค้า

ของที่ระลึก ทั้งโดยรวม และจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษาและอาชีพ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านสินค้าของที่ระลึกมีความพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

ฉัตรชัย ลิ้มพรจิตรวิไล (2548: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี ของนักท่องเที่ยวไทย ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 31-46 ปี มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทและมีรายได้ต่อเดือน 5,000-15,000 บาท ความพึงพอใจที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรีของนักท่องเที่ยวไทยอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ตามธรรมชาติที่มนุษย์สร้างขึ้นบริเวณชายหาด และการสาธารณสุขปลอดภัย และด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่มนุษย์สร้างขึ้นเกี่ยวกับการจัดบริการเพื่อการท่องเที่ยว ส่วนด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพตามธรรมชาติโดยทั่วไปมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และนักท่องเที่ยวที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรีไม่แตกต่างกัน แต่ผู้ที่มีอาชีพและรายได้ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นิภาพร หนูอักษร. (2548: บทคัดย่อ) ศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต มีความคิดเห็นต่อการเดินทางท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ตโดยรวมในระดับมาก ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นด้วยกับข้อความในด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพในระดับมาก และด้านการบริหารจัดการโดยทั่วไปในระดับมาก ในขณะที่มีความคิดเห็นด้วยกับข้อความในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ และด้านบุคลากรในระดับปานกลาง

ประพันธ์ สหสิภรรมย์ (2548: บทคัดย่อ) ศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเขื่อนศรีนครินทร์ ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเขื่อนศรีนครินทร์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอันดับสูงสุด รองลงมาเห็นด้วยอย่างยิ่งและเมื่อพิจารณาตัวแปรทุกตัวแปรอันประกอบด้วย เพศ อายุ และระดับการศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทุกด้านพบว่าอยู่ในระดับเห็นด้วย ยกเว้นด้านกิจกรรมอยู่ในระดับไม่แน่ใจ

ศักดิ์ชัย เสนาพรหม (2548: บทคัดย่อ) ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรีของนักท่องเที่ยวไทย ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรีส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 30-45 ปี ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี อาชีพเป็นพนักงานบริษัท มีรายได้ต่ำกว่า 7,200 บาท ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรีของนักท่องเที่ยวโดยรวมทุกด้านพบว่าอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าเห็นความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านพื้นฐานทางกายภาพและ

สิ่งแวดล้อม ด้านวัฒนธรรมและประเพณี ด้านบริหารจัดการของรัฐ ด้านการประชาสัมพันธ์ ส่วนเห็นความสำคัญอยู่ในระดับมาก คือ ด้านแหล่งท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่างกัน เห็นความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ไม่แตกต่างกันแต่กลุ่มที่มีอาชีพ ต่างกัน มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เบญจมาศ กนกจันทร์ (2549: บทคัดย่อ) ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว ที่มีต่อการเข้าชมพิพิธภัณฑ์พระที่นั่งวิมานเมฆ พระราชวังดุสิต ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นต่อการเข้าชมพิพิธภัณฑ์พระที่นั่งวิมานเมฆ พระราชวังดุสิต โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยนักท่องเที่ยวที่มีเพศ อายุ อาชีพ และประเภทของนักท่องเที่ยวต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าชมพิพิธภัณฑ์พระที่นั่ง พระราชวังดุสิตไม่แตกต่างกัน

จากการที่ได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า มีปัจจัยหลายอย่างที่มีความสำคัญต่อการท่องเที่ยวโดยมีผลการวิจัยในประเด็นต่างๆ มากมายที่มีความแตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงขอเสนอข้อมูลเหล่านี้ มาเป็นแนวทางในการศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา เพื่อทราบความต้องการของนักท่องเที่ยวและผลการวิจัยจะเป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวและเป็นประโยชน์ทางการศึกษาในเรื่องที่เกี่ยวข้องต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือเพื่อสำรวจความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวชายหาดสมิหลาจังหวัดสงขลา จำนวน 518,392 คน (กองสถิติ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2548)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวชายหาดสมิหลาจังหวัดสงขลา ในปี พ.ศ. 2550 โดยใช้ตารางเทียบขนาดของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan. 1970: 607-610) ที่ประชากรจำนวน 518,392 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 384 คนแต่ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน โดยทำการเลือกแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวชายหาดสมิหลาจังหวัดสงขลา โดยแบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ภูมิลำเนา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลาจังหวัดสงขลา แบ่งเป็นความคิดเห็น 4 ด้าน คือ ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ด้านการบริหารจัดการ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและด้านบุคลากร มีลักษณะเป็น

มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	หมายถึง	5	คะแนน
เห็นด้วยมาก	หมายถึง	4	คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	หมายถึง	3	คะแนน
เห็นด้วยน้อย	หมายถึง	2	คะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด	หมายถึง	1	คะแนน

และนำค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นมาแปลความหมายโดยใช้เกณฑ์การประเมินดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2530: 92-96)

เห็นด้วยมากที่สุดมีค่าระหว่าง	4.50-5.00
เห็นด้วยมากมีค่าระหว่าง	3.50-4.49
เห็นด้วยปานกลางมีค่าระหว่าง	2.50-3.49
เห็นด้วยน้อยมีค่าระหว่าง	1.50-2.49
เห็นด้วยน้อยที่สุดมีค่าระหว่าง	1.00-1.49

ตอนที่ 3 เป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open Ended) แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาค้นคว้างานวิจัย วิทยานิพนธ์ เอกสาร และบทความต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็น ความพึงพอใจและการท่องเที่ยวเพื่อนำมาเป็นข้อมูลศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีสร้างแบบสอบถาม
2. สร้างแบบสอบถาม โดยกำหนดประเด็นคำถามที่ต้องการศึกษาในครั้ง นี้ เพื่อนำมาสร้างเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา
3. นำแบบสอบถามฉบับร่างไปปรึกษาอาจารย์ที่ควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. เมื่อผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามเสร็จแล้ว ก็นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ควบคุมปริญญาบัตรเพื่อตรวจสอบและแนะนำในการแก้ไขปรับปรุง จากนั้นนำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจเนื้อหาและหาความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (Content Validity) จำนวน 5 ท่าน (อยู่ในภาคผนวก) หลังจากให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและให้คำแนะนำแล้ว ผู้วิจัยได้รวบรวม

คำแนะนำต่างๆ ไปพิจารณากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์อีกครั้ง เพื่อปรับปรุงและแก้ไขก่อนนำแบบสอบถามไปทดลองเพื่อหาความเชื่อมั่น

2. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1970 : 161) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .82

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อติดต่อขอหนังสืออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยง
2. ดำเนินการแจกแบบสอบถามและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง จำนวน 400 ชุด เพื่อนำข้อมูลมาจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่เก็บรวบรวม
2. นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วมาลงรหัส (Coding) ในแบบลงรหัส เพื่อประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์
3. นำข้อมูลที่ลงรหัสแล้วไปบันทึกโดยเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อประมวลผลตามโปรแกรม SPSS for window version 12.0 (Statistical Package for Social Science) เพื่อประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลสมมติฐานที่ตั้งไว้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. นำข้อมูลตอนที่ 1 มาวิเคราะห์หาค่าความถี่ ค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
2. นำข้อมูลตอนที่ 2 มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง โดยการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบสมมติฐาน สำหรับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม และทดสอบค่าเอฟ (F-test) สำหรับกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ถ้าพบว่าผลการทดสอบค่าเอฟ (F-test) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

4. นำข้อมูลตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ มารวบรวม วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วเสนอในรูปแบบความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยแบ่งวิเคราะห์ออกเป็นขั้นตอนต่าง ๆ 3 ขั้นตอน และเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์และอักษรในการวิเคราะห์ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	กลุ่มตัวอย่าง
%	แทน	ร้อยละ (Percentage)
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้วิเคราะห์ในการแจกแจงความถี่แบบที (t-distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้วิเคราะห์ในการแจกแจงความถี่แบบเอฟ (F-distribution)
SS	แทน	ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean of Squares)
df	แทน	ชั้นแห่งความอิสระ (Degree of freedom)
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็น (Probability)
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากข้อมูลที่รวบรวมได้โดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติและนำเสนอผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ และภูมิลำเนา โดยแจกแจงความถี่หาค่าร้อยละและนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา เป็นรายด้าน 4 ด้าน คือ ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ด้านการบริหารจัดการ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านบุคลากร

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลาตามตัวแปร เพศ อายุ และภูมิลำเนา โดยทดสอบค่าที (t-test) และทดสอบค่าเอฟ (F-test)

ตอนที่ 4 นำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ มาสรุปและนำเสนอประกอบความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 แสดงข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตัวแปรตาม เพศ อายุ และภูมิลำเนา โดยแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ดังปรากฏตามตาราง 1

ตาราง 1 จำนวน ร้อยละข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ อายุและภูมิลำเนา (N=400)

	ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	176	44.00
	หญิง	224	56.00
	รวม	400	100.00
อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	108	27.00
	ระหว่าง 21-40 ปี	177	44.25
	สูงกว่า 40 ปี	115	28.75
	รวม	400	100.00
ภูมิลำเนา	จังหวัดสงขลา	220	55.00
	จังหวัดอื่นๆ	180	45.00
	รวม	400	100.00

จากตาราง 1 แสดงว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน จำแนกตามตัวแปรได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 56.00 และเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 44.00

อายุระหว่าง 21-40 ปี มีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 44.25 รองลงมาคืออายุสูงกว่า 40 ปี มีคิดเป็นร้อยละ 28.75 และสุดท้ายอายุต่ำกว่า 20 ปีคิดเป็นร้อยละ 27.00

ภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสงขลา มีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 55.00 และภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 45.00

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา เป็นรายด้าน 4 ด้าน คือ ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ด้านการบริหารจัดการ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านบุคลากร ปรากฏดังตาราง 2-21

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลาจังหวัดสงขลา ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ (N=400)

ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. แหล่งท่องเที่ยวมีความสวยงามและเป็นธรรมชาติ	3.86	0.75	มาก
2. เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความเจียบสงบและเป็นธรรมชาติ	3.79	0.84	มาก
3. สภาพชายหาดและน้ำทะเลสะอาดไม่มีมลพิษและขยะ	3.28	0.95	ปานกลาง
4. การจัดตกแต่งอาคารสถานที่ บริเวณโดยรอบกลมกลืนไปกับสภาพธรรมชาติ	3.42	0.87	ปานกลาง
5. ศาลาที่พัก อาคาร สถานที่ที่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยสวยงาม	3.40	0.91	ปานกลาง
6. บริเวณจุดชมวิวิสามารถมองเห็นหาดสมิหลาอย่างชัดเจน	3.71	0.85	มาก
7. บริเวณสถานที่สำหรับเล่นน้ำมีความปลอดภัย	3.24	0.98	ปานกลาง
8. ถนนเลียบชายหาดสมิหลามีความสะอาด	3.59	0.86	มาก
9. แหล่งท่องเที่ยวมีความสะดวกในการเข้าถึงสำหรับนักท่องเที่ยว	3.69	0.89	มาก
รวม	3.55	0.55	มาก

จากตาราง 2 แสดงว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.55$, S.D.=0.55) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 3 ลำดับแรก ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวมีความสวยงามและเป็นธรรมชาติ ($\bar{X}=3.86$, S.D.=0.75) รองลงมา คือ แหล่งท่องเที่ยวมีความเจียบสงบและเป็นธรรมชาติ ($\bar{X}=3.79$, S.D.=0.84) และแหล่งท่องเที่ยวมีความสะดวกในการเข้าถึงสำหรับนักท่องเที่ยว ($\bar{X}=3.69$, S.D.=0.89)

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อ แหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลาจังหวัดสงขลา ด้านการบริหารจัดการ (N=400)

ด้านการบริหารจัดการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. มีศูนย์บริการให้ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ	2.80	1.00	ปานกลาง
2. มีจุดรับแสดงความคิดเห็นไว้อย่างเพียงพอและเหมาะสม	2.53	1.06	ปานกลาง
3. มีสถานที่สำหรับการปฐมพยาบาลไว้บริการเพียงพอและเหมาะสม	2.39	1.00	น้อย
4. การให้บริการความปลอดภัย มีบุคคลและเครื่องมือที่พร้อมและเพียงพอ	2.55	1.01	ปานกลาง
5. มีการจัดให้มีการเช่าเรืออุปกรณ์การพักผ่อนและกิจกรรมนันทนาการอย่างเพียงพอ	2.97	1.13	ปานกลาง
6. มีการจัดระบบสาธารณูปโภคด้านความสว่าง ท่อระบายน้ำอย่างเหมาะสม	3.30	0.92	ปานกลาง
7. มีการจัดแสดงแผนผังพื้นที่ที่ชัดเจนเหมาะสม	3.30	0.92	ปานกลาง
8. มีการจัดกิจกรรมนันทนาการบริเวณชายหาดที่หลากหลายและเหมาะสม	3.17	0.98	ปานกลาง
รวม	2.88	0.71	ปานกลาง

จากตาราง 3 แสดงว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา ด้านการบริหารจัดการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.88, S.D.=0.71$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 3 ลำดับแรก ได้แก่ มีการจัดระบบสาธารณูปโภคด้านความสว่าง ท่อระบายน้ำอย่างเหมาะสม และมีการจัดแสดงแผนผังพื้นที่ที่ชัดเจนเหมาะสม ($\bar{X}=3.30, S.D.=0.92$) เท่ากัน และมีการจัดกิจกรรมนันทนาการบริเวณชายหาดที่หลากหลายและเหมาะสม ($\bar{X}=3.17, S.D.=0.98$)

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อ แหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลาจังหวัดสงขลา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (N=400)

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. มีสถานที่ชำระล้างร่างกายด้วยน้ำจืดจำนวนเพียงพอต่อ นักท่องเที่ยว	2.81	1.07	ปานกลาง
2. มีที่รองรับขยะจัดไว้เหมาะสมและเพียงพอ	3.32	1.03	ปานกลาง
3. มีร้านอาหาร เครื่องดื่มที่เพียงพอและเหมาะสม	3.55	0.94	มาก
4. มีสุขาที่ถูกสุขลักษณะบริการอย่างทั่วถึง	2.74	1.17	ปานกลาง
5. ร้านจำหน่ายของที่ระลึก ที่มีความเหมาะสมด้านราคาและ คุณภาพ	2.88	1.00	ปานกลาง
6. มีระบบการจราจรและที่จอดรถไว้อย่างเพียงพอ สะดวก และปลอดภัย	3.39	1.01	ปานกลาง
7. มีระบบการสื่อสารโทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต ไวบริการ นักท่องเที่ยวเพียงพอ	2.51	1.13	ปานกลาง
รวม	3.03	0.78	ปานกลาง

จากตาราง 4 แสดงว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.03$, S.D.=0.78) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ในข้อมีร้านอาหาร เครื่องดื่มที่เพียงพอและเหมาะสม ($\bar{X} = 3.55$, S.D.=0.94) ในขณะที่ข้อความอื่นๆ นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นเห็นด้วยปานกลาง เช่น มีระบบการจราจรและที่จอดรถไว้อย่างเพียงพอ สะดวกและปลอดภัย ($\bar{X} = 3.39$, S.D.=1.01) มีที่รองรับขยะจัดไว้อย่างเหมาะสมและเพียงพอ ($\bar{X} = 3.32$, S.D.=1.03) ตามลำดับ

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อ แหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลาจังหวัดสงขลา ด้านบุคลากร (N=400)

ด้านบุคลากร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. มีเจ้าหน้าที่ให้ความรู้ในเรื่องสถานที่ท่องเที่ยวเกี่ยวกับ นักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี	2.48	1.06	น้อย
2. มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยอย่างเพียงพอและมีคุณภาพ	2.58	1.04	ปานกลาง
3. มีเจ้าหน้าที่ให้บริการด้านการท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ	2.46	1.04	น้อย
4. เจ้าหน้าที่มีมนุษยสัมพันธ์ และอัธยาศัยไมตรีที่ดีต่อนักท่องเที่ยว	2.55	1.13	ปานกลาง
5. บุคลิกภาพของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการมีความเหมาะสม	2.48	1.09	น้อย
6. เจ้าหน้าที่มีความสุภาพในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว	2.59	1.13	ปานกลาง
7. เจ้าหน้าที่บริการนักท่องเที่ยวโดยคำนึงถึงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเป็นสำคัญ	2.52	1.17	ปานกลาง
รวม	2.52	0.96	ปานกลาง

จากตาราง 5 แสดงว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา ด้านบุคลากรโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.52, S.D.=0.96$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 3 ลำดับแรก ได้แก่ เจ้าหน้าที่มีความสุภาพในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ($\bar{X} = 2.59, S.D.=1.13$) รองลงมาคือ มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยอย่างเพียงพอและมีคุณภาพ ($\bar{X} = 2.58, S.D.=1.04$) และเจ้าหน้าที่มีมนุษยสัมพันธ์และอัธยาศัยไมตรีที่ดีต่อนักท่องเที่ยว ($\bar{X} = 2.55, S.D.=1.13$)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อ แหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลาจังหวัดสงขลา โดยรวมและรายด้าน (N=400)

ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ	3.55	0.55	มาก
2. ด้านการบริหารจัดการ	2.88	0.71	ปานกลาง
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	3.03	0.78	ปานกลาง
4. ด้านบุคลากร	2.52	0.96	ปานกลาง
รวม	3.03	0.61	ปานกลาง

จากตาราง 6 แสดงว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.03, S.D.=0.61$) ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นด้วยกับข้อความในด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพในระดับมาก ($\bar{X}=3.55, S.D.=0.55$) ในขณะที่มีความคิดเห็นด้วยกับข้อความด้านการบริหารจัดการ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและด้านบุคลากรในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.88, S.D.=0.71$, $\bar{X}=3.03, S.D.=0.78$ และ $\bar{X}=2.52, S.D.=0.96$) ตามลำดับ

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อ
แหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลาจังหวัดสงขลา ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ
จำแนกตามเพศ (N=400)

ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ	ชาย (n=176)			หญิง (n=224)		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. แหล่งท่องเที่ยวที่มีความสวยงามและเป็นธรรมชาติ	3.90	0.81	มาก	3.83	0.71	มาก
2. เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความเงียบสงบและเป็นธรรมชาติ	3.83	0.85	มาก	3.75	0.83	มาก
3. สภาพชายหาดและน้ำทะเลสะอาดไม่มีมลพิษและขยะ	3.33	0.99	ปานกลาง	3.24	0.92	ปานกลาง
4. การจัดตกแต่งอาคารสถานที่บริเวณโดยรอบกลมกลืนไปกับสภาพธรรมชาติ	3.40	0.92	ปานกลาง	3.43	0.82	ปานกลาง
5. ศาลาที่พัก อาคาร สถานที่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยสวยงาม	3.31	0.93	ปานกลาง	3.46	0.89	ปานกลาง
6. บริเวณจุดชมวิวสามารถมองเห็นหาดสมิหลาอย่างชัดเจน	3.67	0.93	มาก	3.75	0.78	มาก
7. บริเวณสถานที่สำหรับเล่นน้ำมีความปลอดภัย	3.30	1.05	ปานกลาง	3.19	0.92	ปานกลาง
8. ถนนเลียบชายหาดสมิหลามีความสะอาด	3.65	0.85	มาก	3.53	0.87	มาก
9. แหล่งท่องเที่ยวที่มีความสะดวกในการเข้าถึงสำหรับนักท่องเที่ยว	3.72	0.88	มาก	3.67	0.90	มาก
รวม	3.57	0.58	มาก	3.54	0.53	มาก

จากตาราง 7 แสดงว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งชายและหญิง มีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพโดยรวมอยู่ในระดับมาก (ชาย $\bar{X}=3.57, S.D.=0.58$, หญิง $\bar{X}=3.54, S.D.=0.53$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เพศชายมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 3 ลำดับแรกได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวที่มีความสวยงามและเป็นธรรมชาติ ($\bar{X}=3.90, S.D.=0.81$) รองลงมาคือ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความเจียบสงบและเป็นธรรมชาติ ($\bar{X}=3.83, S.D.=0.85$) และแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสะดวกในการเข้าถึงสำหรับนักท่องเที่ยว ($\bar{X}=3.72, S.D.=0.88$) และเพศหญิงมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 3 ลำดับแรกได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวที่มีความสวยงามและเป็นธรรมชาติ ($\bar{X}=3.83, S.D.=0.71$) รองลงมาคือ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความเจียบสงบและเป็นธรรมชาติ ($\bar{X}=3.75, S.D.=0.83$) และบริเวณจุดชมวิวสามารถมองเห็นหาดสมิหลาอย่างชัดเจน ($\bar{X}=3.75, S.D.=0.78$) ตามลำดับ

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลาจังหวัดสงขลา ด้านการบริหารจัดการ จำแนกตามเพศ (N=400)

ด้านการบริหารจัดการ	ชาย (n=176)			หญิง (n=224)		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. มีศูนย์บริการให้ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ	2.84	0.92	ปานกลาง	2.76	1.06	ปานกลาง
2. มีจุดรับแสดงความคิดเห็นไว้อย่างเพียงพอและเหมาะสม	2.63	1.06	ปานกลาง	2.46	1.05	น้อย
3. มีสถานที่สำหรับการปฐมพยาบาลไว้บริการเพียงพอและเหมาะสม	2.46	1.04	น้อย	2.33	0.97	น้อย
4. การให้บริการความปลอดภัยมีบุคคลและเครื่องมือที่พร้อมและเพียงพอ	2.61	1.07	ปานกลาง	2.50	0.97	ปานกลาง
5. มีการจัดให้การเช่าอุปกรณ์การพักผ่อนและกิจกรรมนันทนาการอย่างเพียงพอ	2.94	1.13	ปานกลาง	2.99	1.13	ปานกลาง
6. มีการจัดระบบสาธารณูปโภคด้านความสว่าง ท่อระบายน้ำอย่างเหมาะสม	3.30	0.93	ปานกลาง	3.29	0.92	ปานกลาง
7. มีการจัดแสดงแผนผังพื้นที่ที่ชัดเจนเหมาะสม	3.32	0.90	ปานกลาง	3.29	0.93	ปานกลาง
8. มีการจัดกิจกรรมนันทนาการบริเวณชายหาดที่หลากหลายและเหมาะสม	3.18	0.92	ปานกลาง	3.17	1.03	ปานกลาง
รวม	2.91	0.71	ปานกลาง	2.85	0.71	ปานกลาง

จากตาราง 8 แสดงว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งชายและหญิง มีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา ด้านการบริหารจัดการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ชาย $\bar{X}=2.91, S.D.=0.71$, หญิง $\bar{X}=2.85, S.D.=0.71$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เพศชายมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 3 ลำดับแรกได้แก่ มีการจัดแสดงแผนผังพื้นที่ที่ชัดเจนเหมาะสม ($\bar{X}=3.32, S.D.=0.90$) รองลงมาคือ มีการจัดระบบสาธารณูปโภคด้านความสว่าง ท่อระบายน้ำอย่างเหมาะสม ($\bar{X}=3.30, S.D.=0.93$) และมีการจัดกิจกรรมนันทนาการบริเวณชายหาดที่หลากหลายและเหมาะสม ($\bar{X}=3.18, S.D.=0.92$) และ เพศหญิงมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 3 ลำดับแรกได้แก่ มีการจัดระบบสาธารณูปโภคด้านความสว่าง ท่อระบายน้ำอย่างเหมาะสม ($\bar{X}=3.29, S.D.=0.92$) มีการจัดแสดงแผนผังพื้นที่ที่ชัดเจนเหมาะสม ($\bar{X}=3.29, S.D.=0.93$) และมีการจัดกิจกรรมนันทนาการบริเวณชายหาดที่หลากหลายและเหมาะสม ($\bar{X}=3.17, S.D.=1.03$) ตามลำดับ

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อ แหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลาจังหวัดสงขลา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามเพศ (N=400)

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ชาย (n=176)			หญิง (n=224)		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. มีสถานที่ชำระล้างร่างกายด้วยน้ำจืด จำนวนเพียงพอต่อนักท่องเที่ยว	2.73	1.06	ปานกลาง	2.87	1.08	ปานกลาง
2. มีที่รองรับขยะจัดไว้เหมาะสมและเพียงพอ	3.39	1.04	ปานกลาง	3.26	1.02	ปานกลาง
3. มีร้านอาหาร เครื่องดื่มที่เพียงพอและเหมาะสม	3.55	0.95	มาก	3.54	0.94	มาก
4. มีสุขาที่ถูกสุขลักษณะบริการอย่างทั่วถึง	2.73	1.19	ปานกลาง	2.74	1.15	ปานกลาง
5. ร้านจำหน่ายของที่ระลึกที่มี ความเหมาะสมด้านราคาและคุณภาพ	2.94	0.94	ปานกลาง	2.83	1.05	ปานกลาง
6. มีระบบการจราจรและที่จอดรถไว้ อย่างเพียงพอ สะดวกและปลอดภัย	3.35	1.04	ปานกลาง	3.42	1.00	ปานกลาง
7. มีระบบการสื่อสารโทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต ไว้บริการนักท่องเที่ยว เพียงพอ	2.49	1.12	น้อย	2.51	1.14	ปานกลาง
รวม	3.03	0.77	ปานกลาง	3.02	0.79	ปานกลาง

จากตาราง 9 แสดงว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งชายและหญิง มีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ชาย $\bar{X}$ =3.03,S.D.=0.77, หญิง $\bar{X}$ =3.02,S.D.=0.79) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เพศชายมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ได้แก่ มีร้านอาหาร เครื่องดื่มที่เพียงพอและเหมาะสม ($\bar{X}$ =3.55, S.D.=0.95) รองลงมา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ มีที่รองรับขยะจัดไว้เหมาะสมและเพียงพอ ($\bar{X}$ =3.39,S.D.=1.04) และมีระบบการจราจรและที่จอดรถไว้เพียงพอ สะดวกและปลอดภัย ($\bar{X}$ =3.35,S.D.=1.04) และเพศหญิงมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ได้แก่ มีร้านอาหาร เครื่องดื่มที่เพียงพอและเหมาะสม ($\bar{X}$ =3.540,S.D.=0.94) รองลงมา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ มีระบบการจราจรและที่จอดรถไว้เพียงพอ สะดวกและปลอดภัย ($\bar{X}$ =3.42, S.D.=1.00) และมีที่รองรับขยะจัดไว้เหมาะสมและเพียงพอ ($\bar{X}$ =3.26,S.D.=1.02) ตามลำดับ

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อ แหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลาจังหวัดสงขลา ด้านบุคลากร จำแนกตามเพศ (N=400)

ด้านบุคลากร	ชาย (n=176)			หญิง (n=224)		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. มีเจ้าหน้าที่ให้ความรู้ในเรื่องสถานที่ท่องเที่ยวเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี	2.46	1.07	น้อย	2.49	1.05	น้อย
2. มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยอย่างเพียงพอและมีคุณภาพ	2.57	1.09	ปานกลาง	2.58	1.00	ปานกลาง
3. มีเจ้าหน้าที่ให้บริการด้านการท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ	2.43	1.08	น้อย	2.49	1.02	น้อย
4. เจ้าหน้าที่มีมนุษยสัมพันธ์ และ อธิบายไม่ตรีที่ดีต่อนักท่องเที่ยว	2.48	1.20	น้อย	2.61	1.07	ปานกลาง
5. บุคลิกภาพของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ มีความเหมาะสม	2.45	1.11	น้อย	2.50	1.08	ปานกลาง
6. เจ้าหน้าที่มีความสุภาพในการให้บริการแก่นักเที่ยว	2.55	1.20	ปานกลาง	2.62	1.07	ปานกลาง
7. เจ้าหน้าที่บริการนักท่องเที่ยวโดยคำนึงถึงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเป็นสำคัญ	2.52	1.18	ปานกลาง	2.51	1.16	ปานกลาง
รวม	2.49	1.00	น้อย	2.54	0.93	ปานกลาง

จากตาราง 10 แสดงว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยเพศชายมีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา ด้านบุคลากรโดยรวมอยู่ในระดับน้อย (ชาย $\bar{X}=2.49, S.D.=1.00$) และเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา ด้านบุคลากรโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.54, S.D.=0.93$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เพศชายมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 3 ลำดับแรกได้แก่ มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยอย่างเพียงพอและมีคุณภาพ ($\bar{X}=2.57, S.D.=1.09$) รองลงมา คือ เจ้าหน้าที่มีความสุภาพในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ($\bar{X}=2.55, S.D.=1.20$) และเจ้าหน้าที่บริการนักท่องเที่ยวโดยคำนึงถึงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเป็นสำคัญ ($\bar{X}=2.52, S.D.=1.18$) และเพศหญิงมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 3 ลำดับแรกได้แก่ เจ้าหน้าที่มีความสุภาพในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ($\bar{X}=2.62, S.D.=1.07$) รองลงมาคือ เจ้าหน้าที่มีมนุษยสัมพันธ์และอธิบายไม่ตรีที่ดีต่อนักท่องเที่ยว ($\bar{X}=2.61, S.D.=1.07$) และมีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยอย่างเพียงพอและมีคุณภาพ ($\bar{X}=2.58, S.D.=1.00$) ตามลำดับ

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อ แหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลาจังหวัดสงขลา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ (N=400)

ความคิดเห็น	ชาย (n=176)			หญิง (n=224)		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ	3.57	0.58	มาก	3.54	0.53	มาก
2. ด้านการบริหารจัดการ	2.91	0.71	ปานกลาง	2.85	0.71	ปานกลาง
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	3.03	0.77	ปานกลาง	3.02	0.79	ปานกลาง
4. ด้านบุคลากร	2.49	1.00	น้อย	2.54	0.93	ปานกลาง
รวม	3.03	0.61	ปานกลาง	3.02	0.60	ปานกลาง

จากตาราง 11 แสดงว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งชายและหญิง มีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง (ชาย $\bar{X}$ =3.03, S.D.=0.61, หญิง $\bar{X}$ =3.02,S.D.=0.60) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากคือ ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ (ชาย $\bar{X}$ =3.57,S.D.=0.58 และหญิง $\bar{X}$ =3.54, S.D.=0.53) ส่วนด้านอื่นๆ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านบุคลากร เพศชายมีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลาจังหวัดสงขลา ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ จำแนกตามอายุ (N=400)

ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ	ต่ำกว่า 20 ปี (n=108)			ระหว่าง 21-40 ปี (n=177)			สูงกว่า 40 ปี (n=115)		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	1. แหล่งท่องเที่ยวมีความสวยงามและเป็นธรรมชาติ	3.81	0.80	มาก	3.77	0.68	มาก	4.03	0.79
2. เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความเงียบสงบและเป็นธรรมชาติ	3.61	0.93	มาก	3.69	0.77	มาก	4.10	0.78	มาก
3. สภาพชายหาดและน้ำทะเลสะอาดไม่มีมลพิษและขยะ	3.26	0.97	ปานกลาง	3.32	0.94	ปานกลาง	3.23	0.96	ปานกลาง
4. การจัดตกแต่งอาคารสถานที่บริเวณโดยรอบกลมกลืนไปกับสภาพธรรมชาติ	3.48	0.87	ปานกลาง	3.31	0.81	ปานกลาง	3.51	0.93	มาก
5. ศาลาที่พัก อาคาร สถานที่ที่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยสวยงาม	3.42	0.91	ปานกลาง	3.34	0.95	ปานกลาง	3.47	0.86	ปานกลาง
6. บริเวณจุดชมวิวิสามารถมองเห็นหาดสมิหลาอย่างชัดเจน	3.88	0.88	มาก	3.83	0.76	มาก	3.37	0.85	ปานกลาง
7. บริเวณสถานที่สำหรับเล่นน้ำมีความปลอดภัย	3.55	0.94	มาก	3.50	0.78	มาก	2.54	0.95	ปานกลาง
8. ถนนเลียบชายหาดสมิหลามีความสะอาด	3.84	0.90	มาก	3.58	0.88	มาก	3.35	0.73	ปานกลาง
9. แหล่งท่องเที่ยวมีความสะดวกในการเข้าถึงสำหรับนักท่องเที่ยว	3.83	0.98	มาก	3.83	0.82	มาก	3.35	0.82	ปานกลาง
รวม	3.63	0.63	มาก	3.58	0.53	มาก	3.44	0.49	ปานกลาง

จากตาราง 12 แสดงว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี และมีอายุระหว่าง 21-40 ปีมีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพโดยรวมอยู่ในระดับมาก (อายุต่ำกว่า 20 ปี $\bar{X}=3.63, S.D.=0.63$, อายุระหว่าง 21-40 ปี $\bar{X}=3.58, S.D.=0.53$) และนักท่องเที่ยวที่มีอายุสูงกว่า 40 ปี มีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.44, S.D.=0.49$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปีมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 3 ลำดับแรกได้แก่ บริเวณจุดชมวิวสามารถมองเห็นหาดสมิหลาอย่างชัดเจน ($\bar{X}=3.88, S.D.=0.88$) รองลงมา คือ ถนนเลียบชายหาดสมิหลามีความสะอาด ($\bar{X}=3.84, S.D.=0.90$) และแหล่งท่องเที่ยวมีความสะดวกในการเข้าถึงสำหรับนักท่องเที่ยว ($\bar{X}=3.83, S.D.=0.98$) กลุ่มอายุระหว่าง 21-40 ปีมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 3 ลำดับแรกได้แก่ บริเวณจุดชมวิวสามารถมองเห็นหาดสมิหลาอย่างชัดเจน ($\bar{X}=3.83, S.D.=0.76$) รองลงมาคือ แหล่งท่องเที่ยวมีความสะดวกในการเข้าถึงสำหรับนักท่องเที่ยว ($\bar{X}=3.83, S.D.=0.82$) และแหล่งท่องเที่ยวมีความสวยงามและเป็นธรรมชาติ ($\bar{X}=3.77, S.D.=0.68$) และกลุ่มอายุสูงกว่า 40 ปี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 3 ลำดับแรกได้แก่ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความเจียบสงบและเป็นธรรมชาติ ($\bar{X}=4.10, S.D.=0.78$) รองลงมา คือ แหล่งท่องเที่ยวมีความสวยงามและเป็นธรรมชาติ ($\bar{X}=4.03, S.D.=0.79$) และการจัดตกแต่งอาคารสถานที่บริเวณโดยรอบกลมกลืนไปกับสภาพธรรมชาติ ($\bar{X}=3.51, S.D.=0.93$) ตามลำดับ

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อ แหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลาจังหวัดสงขลา ด้านการบริหารจัดการ จำแนกตามอายุ (N=400)

ด้านการบริหารจัดการ	ต่ำกว่า 20 ปี (n=108)			ระหว่าง 21-40 ปี (n=177)			สูงกว่า 40 ปี (n=115)		
	$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล	$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล	$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล
1. มีศูนย์บริการให้ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ	3.22	1.00	ปานกลาง	2.89	0.87	ปานกลาง	2.24	0.96	น้อย
2. มีจุดรับแสดงความคิดเห็นไว้อย่างเพียงพอและเหมาะสม	3.00	1.03	ปานกลาง	2.59	1.02	ปานกลาง	2.00	0.91	น้อย
3. มีสถานที่สำหรับการปฐมพยาบาลไว้บริการเพียงพอ และเหมาะสม	2.81	1.05	ปานกลาง	2.49	0.94	น้อย	1.83	0.76	น้อย
4. การให้บริการความปลอดภัย มีบุคคลและเครื่องมือที่พร้อมและเพียงพอ	3.04	1.14	ปานกลาง	2.66	0.90	ปานกลาง	1.92	0.70	น้อย
5. มีการจัดให้มีการเช่ามีอุปกรณ์การพักผ่อนและกิจกรรมนันทนาการอย่างเพียงพอ	3.19	0.97	ปานกลาง	2.84	1.05	ปานกลาง	2.96	1.35	ปานกลาง
6. มีการจัดระบบสาธารณูปโภคด้านความสว่าง ท่อระบายน้ำ อย่างเหมาะสม	3.52	0.94	มาก	3.12	0.88	ปานกลาง	3.35	0.93	ปานกลาง
7. มีการจัดแสดงแผนผังพื้นที่ที่ชัดเจนเหมาะสม	3.37	0.95	ปานกลาง	3.28	0.86	ปานกลาง	3.28	0.97	ปานกลาง
8. มีการจัดกิจกรรมนันทนาการบริเวณชายหาดที่ หลากหลายและเหมาะสม	3.45	1.00	ปานกลาง	3.11	0.96	ปานกลาง	3.01	0.95	ปานกลาง
รวม	3.20	0.76	ปานกลาง	2.87	0.70	ปานกลาง	2.57	0.51	ปานกลาง

จากตาราง 13 แสดงว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี อายุระหว่าง 21-40 ปี และอายุสูงกว่า 40 ปีมีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา ด้านการบริหารจัดการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (อายุต่ำกว่า 20 ปี $\bar{X}=3.20, S.D.=0.76$, อายุระหว่าง 21-40 ปี $\bar{X}=2.87, S.D.=0.70$ และอายุสูงกว่า 40 ปี $\bar{X}=2.57, S.D.=0.51$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปีมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ได้แก่ มีการจัดระบบสาธารณูปโภคด้านความสว่าง ท่อระบายน้ำ อย่างเหมาะสม ($\bar{X}=3.52, S.D.=0.94$) รองลงมา มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง คือ มีการจัดกิจกรรมนันทนาการบริเวณชายหาดที่หลากหลายและเหมาะสม ($\bar{X}=3.45, S.D.=1.00$) และมีการจัดแสดงแผนผังพื้นที่ที่ชัดเจนเหมาะสม ($\bar{X}=3.37, S.D.=0.95$) กลุ่มอายุระหว่าง 21-40 ปีมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 3 ลำดับแรก ได้แก่ มีการจัดแสดงแผนผังพื้นที่ที่ชัดเจนเหมาะสม ($\bar{X}=3.28, S.D.=0.86$) รองลงมาคือ มีการจัดระบบสาธารณูปโภคด้านความสว่าง ท่อระบายน้ำ อย่างเหมาะสม ($\bar{X}=3.12, S.D.=0.88$) และมีการจัดกิจกรรมนันทนาการบริเวณชายหาดที่หลากหลายและเหมาะสม ($\bar{X}=3.11, S.D.=0.96$) และกลุ่มอายุสูงกว่า 40 ปี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 3 ลำดับแรก ได้แก่ มีการจัดระบบสาธารณูปโภคด้านความสว่าง ท่อระบายน้ำ อย่างเหมาะสม ($\bar{X}=3.35, S.D.=0.93$) รองลงมา คือ มีการจัดแสดงแผนผังพื้นที่ที่ชัดเจนเหมาะสม ($\bar{X}=3.28, S.D.=0.97$) และการจัดกิจกรรมนันทนาการบริเวณชายหาดที่หลากหลายและเหมาะสม ($\bar{X}=3.01, S.D.=0.95$) ตามลำดับ

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อ แหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลาจังหวัดสงขลา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามอายุ (N=400)

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ต่ำกว่า 20 ปี (n=108)			ระหว่าง 21-40 ปี (n=177)			สูงกว่า 40 ปี (n=115)		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	1. มีสถานที่ชำระล้างร่างกายด้วยน้ำจืด จำนวนเพียงพอต่อนักท่องเที่ยว	3.31	1.05	ปานกลาง	2.99	0.92	ปานกลาง	2.05	0.89
2. มีที่รองรับขยะจัดไว้เหมาะสมและ เพียงพอ	3.61	1.03	มาก	3.46	0.94	ปานกลาง	2.81	0.98	ปานกลาง
3. มีร้านอาหาร เครื่องดื่มที่เพียงพอและ เหมาะสม	3.92	0.95	มาก	3.70	0.81	มาก	2.97	0.87	ปานกลาง
4. มีสุขาที่ถูกสุขลักษณะไว้บริการอย่าง ทั่วถึง	3.31	1.06	ปานกลาง	3.01	0.98	ปานกลาง	1.78	0.94	น้อย
5. ร้านจำหน่ายของที่ระลึก ที่มีความ เหมาะสมด้านราคาและคุณภาพ	3.23	1.07	ปานกลาง	2.80	0.97	ปานกลาง	2.67	0.90	ปานกลาง
6. มีระบบการจราจรและที่จอดรถไว้อย่าง เพียงพอ สะดวกและปลอดภัย	3.60	0.99	มาก	3.36	1.02	ปานกลาง	3.23	1.01	ปานกลาง
7. มีระบบการสื่อสารโทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต ไว้บริการนักท่องเที่ยวเพียงพอ	3.01	1.08	ปานกลาง	2.68	1.10	ปานกลาง	1.77	0.82	น้อย
รวม	3.43	0.80	ปานกลาง	3.14	0.68	ปานกลาง	2.47	0.57	น้อย

จากตาราง 14 แสดงว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี และมีอายุระหว่าง 21-40 ปี มีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (อายุต่ำกว่า 20 ปี $\bar{X}=3.43, S.D.=0.80$, อายุระหว่าง 21-40 ปี $\bar{X}=3.14, S.D.=0.68$) และนักท่องเที่ยวที่มีอายุสูงกว่า 40 ปี มีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.47, S.D.=0.57$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปีมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 3 ลำดับแรก ได้แก่ มีร้านอาหาร เครื่องดื่มที่เพียงพอและเหมาะสม ($\bar{X}=3.92, S.D.=0.95$) รองลงมา คือ มีที่รองรับขยะจัดไว้เหมาะสมและเพียงพอ ($\bar{X}=3.61, S.D.=1.03$) และมีระบบการจราจรและที่จอดรถไว้อย่างเพียงพอ สะดวกและปลอดภัย ($\bar{X}=3.60, S.D.=0.99$) กลุ่มอายุ 21-40 ปีมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ได้แก่ มีร้านอาหาร เครื่องดื่มที่เพียงพอและเหมาะสม ($\bar{X}=3.70, S.D.=0.81$) รองลงมา มีความคิดเห็นระดับปานกลาง คือ มีที่รองรับขยะจัดไว้เหมาะสมและเพียงพอ ($\bar{X}=3.46, S.D.=0.94$) และมีระบบการจราจรและที่จอดรถไว้อย่างเพียงพอ สะดวกและปลอดภัย ($\bar{X}=3.36, S.D.=1.02$) และกลุ่มอายุสูงกว่า 40 ปี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 3 ลำดับแรก ได้แก่ มีระบบการจราจรและที่จอดรถไว้อย่างเพียงพอ สะดวกและปลอดภัย ($\bar{X}=3.23, S.D.=1.01$) รองลงมา คือ มีร้านอาหาร เครื่องดื่มที่เพียงพอและเหมาะสม ($\bar{X}=2.97, S.D.=0.87$) และมีที่รองรับขยะจัดไว้เหมาะสมและเพียงพอ ($\bar{X}=2.81, S.D.=0.98$) ตามลำดับ

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อ แหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลาจังหวัดสงขลา ด้านบุคลากร จำแนกตามอายุ (N=400)

ด้านบุคลากร	ต่ำกว่า 20 ปี (n=108)			ระหว่าง 21-40 ปี (n=177)			สูงกว่า 40 ปี (n=115)		
	$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล	$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล	$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล
1. มีเจ้าหน้าที่ให้ความรู้ในเรื่องสถานที่ท่องเที่ยวเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี	3.02	1.04	ปานกลาง	2.54	0.99	ปานกลาง	1.86	0.84	น้อย
2. มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยอย่างเพียงพอและมีคุณภาพ	3.01	0.97	ปานกลาง	2.67	1.03	ปานกลาง	2.02	0.88	น้อย
3. มีเจ้าหน้าที่ให้บริการด้านการท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ	2.89	0.99	ปานกลาง	2.63	1.01	ปานกลาง	1.80	0.81	น้อย
4. เจ้าหน้าที่มีมนุษยสัมพันธ์ และอัธยาศัยไมตรีที่ดีต่อนักท่องเที่ยว	3.04	1.02	ปานกลาง	2.85	1.04	ปานกลาง	1.64	0.79	น้อย
5. บุคลิกภาพของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการมีความเหมาะสม	2.98	0.98	ปานกลาง	2.79	0.95	ปานกลาง	1.52	0.76	น้อย
6. เจ้าหน้าที่มีความสุภาพในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว	3.03	1.03	ปานกลาง	2.94	1.00	ปานกลาง	1.63	0.77	น้อย
7. เจ้าหน้าที่บริการนักท่องเที่ยวโดยคำนึงถึงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเป็นสำคัญ	3.00	1.07	ปานกลาง	2.88	1.03	ปานกลาง	1.50	0.78	น้อย
รวม	2.99	0.84	ปานกลาง	2.76	0.88	ปานกลาง	1.71	0.62	น้อย

จากตาราง 15 แสดงว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี และมีอายุระหว่าง 21-40 ปีมีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา ด้านบุคลากรโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (อายุต่ำกว่า 20 ปี $\bar{X}=2.99, S.D.=0.84$, อายุระหว่าง 21-40 ปี $\bar{X}=2.76, S.D.=0.88$) และนักท่องเที่ยวที่มีอายุสูงกว่า 40 ปี มีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา ด้านบุคลากรโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=1.71, S.D.=0.62$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปีมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 3 ลำดับแรกได้แก่ เจ้าหน้าที่ที่มีมนุษยสัมพันธ์และอัธยาศัยไมตรีที่ดีต่อนักท่องเที่ยว ($\bar{X}=3.04, S.D.=1.02$) รองลงมาคือ เจ้าหน้าที่ที่มีความสามารถในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ($\bar{X}=3.03, S.D.=1.03$) และมีเจ้าหน้าที่ให้ความรู้ในเรื่องสถานที่ท่องเที่ยวกับนักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี ($\bar{X}=3.02, S.D.=1.04$) กลุ่มอายุระหว่าง 21-40 ปีมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 3 ลำดับแรกได้แก่ เจ้าหน้าที่ที่มีความสามารถในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ($\bar{X}=2.94, S.D.=1.00$) รองลงมาคือ เจ้าหน้าที่บริการนักท่องเที่ยว โดยคำนึงถึงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเป็นสำคัญ ($\bar{X}=2.88, S.D.=1.03$) และเจ้าหน้าที่มีมนุษยสัมพันธ์และอัธยาศัยไมตรีที่ดีต่อนักท่องเที่ยว ($\bar{X}=2.85, S.D.=1.04$) และกลุ่มอายุสูงกว่า 40 ปี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย 3 ลำดับแรกได้แก่ มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยอย่างเพียงพอและมีคุณภาพ ($\bar{X}=2.02, S.D.=0.88$) รองลงมา คือ มีเจ้าหน้าที่ให้ความรู้ในเรื่องสถานที่ท่องเที่ยวกับนักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี ($\bar{X}=1.86, S.D.=0.84$) และมีเจ้าหน้าที่ให้บริการด้านการท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ ($\bar{X}=1.80, S.D.=0.81$) ตามลำดับ

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลาจังหวัดสงขลา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอายุ (N=400)

ความคิดเห็น	ต่ำกว่า 20 ปี (n=108)			ระหว่าง 21-40 ปี (n=177)			สูงกว่า 40 ปี (n=115)		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ	3.63	0.63	มาก	3.58	0.53	มาก	3.44	0.49	ปานกลาง
2. ด้านการบริหารจัดการ	3.20	0.76	ปานกลาง	2.87	0.70	ปานกลาง	2.57	0.51	ปานกลาง
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	3.43	0.80	ปานกลาง	3.14	0.68	ปานกลาง	2.47	0.57	น้อย
4. ด้านบุคลากร	2.99	0.84	ปานกลาง	2.76	0.88	ปานกลาง	1.71	0.62	น้อย
รวม	3.33	0.63	ปานกลาง	3.11	0.58	ปานกลาง	2.61	0.36	ปานกลาง

จากตาราง 16 แสดงว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี อายุระหว่าง 21-40 ปี และอายุสูงกว่า 40 ปี มีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง (อายุต่ำกว่า 20 ปี $\bar{X}=3.33, S.D.=0.63$, อายุระหว่าง 21-40 ปี $\bar{X}=3.11, S.D.=0.58$ และอายุสูงกว่า 40 ปี $\bar{X}=2.61, S.D.=0.36$)

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลาจังหวัดสงขลา ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ จำแนกตามภูมิภาค (N=400)

ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ	จังหวัดสงขลา (n=220)			จังหวัดอื่นๆ (n=180)		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. แหล่งท่องเที่ยวที่มีความสวยงามและเป็นธรรมชาติ	3.90	0.74	มาก	3.81	0.77	มาก
2. เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความเงียบสงบและเป็นธรรมชาติ	3.80	0.84	มาก	3.76	0.84	มาก
3. สภาพชายหาดและน้ำทะเลสะอาดไม่มีมลพิษและขยะ	3.23	0.93	ปานกลาง	3.34	0.97	ปานกลาง
4. การจัดการดูแลอาคารสถานที่บริเวณโดยรอบกลมกลืนไปกับสภาพธรรมชาติ	3.46	0.86	ปานกลาง	3.36	0.88	ปานกลาง
5. ศาลาที่พัก อาคาร สถานที่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยสวยงาม	3.41	0.86	ปานกลาง	3.38	0.97	ปานกลาง
6. บริเวณจุดชมวิวสามารถมองเห็นหาดสมิหลาอย่างชัดเจน	3.67	0.87	มาก	3.76	0.83	มาก
7. บริเวณสถานที่สำหรับเล่นน้ำมีความปลอดภัย	3.18	1.02	ปานกลาง	3.31	0.93	ปานกลาง
8. ถนนเลียบชายหาดสมิหลามีความสะอาด	3.53	0.86	มาก	3.65	0.86	มาก
9. แหล่งท่องเที่ยวที่มีความสะดวกในการเข้าถึงสำหรับนักท่องเที่ยว	3.62	0.91	มาก	3.78	0.85	มาก
รวม	3.53	0.56	มาก	3.57	0.55	มาก

จากตาราง 17 แสดงว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งที่มีภูมิลำเนาในจังหวัดสงขลาและจังหวัดอื่นๆ มีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพโดยรวมอยู่ในระดับมาก (จังหวัดสงขลา $\bar{X}=3.53, S.D.=0.56$, จังหวัดอื่นๆ $\bar{X}=3.57, S.D.=0.55$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาจังหวัดสงขลา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 3 ลำดับแรกได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวที่มีความสวยงามและเป็นธรรมชาติ ($\bar{X}=3.90, S.D.=0.74$) รองลงมา คือ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความเงียบสงบและเป็นธรรมชาติ ($\bar{X}=3.80, S.D.=0.84$) และบริเวณจุดชมวิวสามารถมองเห็นหาดสมิหลาอย่างชัดเจน ($\bar{X}=3.67, S.D.=0.87$) และภูมิลำเนาจังหวัดอื่นๆมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 3 ลำดับแรกได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวที่มีความสวยงามและเป็นธรรมชาติ ($\bar{X}=3.81, S.D.=0.77$) รองลงมาคือ แหล่งท่องเที่ยวที่มีความสะดวกในการเข้าถึงสำหรับนักท่องเที่ยว ($\bar{X}=3.78, S.D.=0.85$) และเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความเงียบสงบและเป็นธรรมชาติ ($\bar{X}=3.76, S.D.=0.84$) และบริเวณจุดชมวิวสามารถมองเห็นหาดสมิหลาอย่างชัดเจน ($\bar{X}=3.76, S.D.=0.83$)

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อ แหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลาจังหวัดสงขลา ด้านการบริหารจัดการ จำแนกตามภูมิภาค (N=400)

ด้านการบริหารจัดการ	จังหวัดสงขลา (n=220)			จังหวัดอื่นๆ (n=180)		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. มีศูนย์บริการให้ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ	2.75	1.03	ปานกลาง	2.85	0.97	ปานกลาง
2. มีจุดรับแสดงความคิดเห็นไว้ อย่างเพียงพอและเหมาะสม	2.48	1.07	ปานกลาง	2.59	1.05	ปานกลาง
3. มีสถานที่สำหรับการปฐมพยาบาลไว้บริการเพียงพอ และเหมาะสม	2.40	1.05	น้อย	2.37	0.94	น้อย
4. การให้บริการความปลอดภัย มีบุคคลและเครื่องมือที่พร้อม และเพียงพอ	2.55	1.10	ปานกลาง	2.56	0.90	ปานกลาง
5. มีการจัดให้มีการเช่ายืม อุปกรณ์การพักผ่อนและกิจกรรม นันทนาการอย่างเพียงพอ	2.99	1.11	ปานกลาง	2.94	1.15	ปานกลาง
6. มีการจัดระบบสาธารณูปโภค ด้านความสว่าง ท่อระบายน้ำ อย่างเหมาะสม	3.29	0.95	ปานกลาง	3.31	0.90	ปานกลาง
7. มีการจัดแสดงแผนผังพื้นที่ที่ชัดเจนเหมาะสม	3.46	2.89	ปานกลาง	3.33	0.93	ปานกลาง
8. มีการจัดกิจกรรมนันทนาการ บริเวณชายหาดที่หลากหลายและเหมาะสม	3.27	0.98	ปานกลาง	3.05	0.97	ปานกลาง
รวม	2.88	0.74	ปานกลาง	2.88	0.66	ปานกลาง

จากตาราง 18 แสดงว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งที่มีภูมิลำเนาในจังหวัดสงขลาและจังหวัดอื่นๆ มีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา ด้านการบริหารจัดการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง(จังหวัดสงขลา $\bar{X}=2.88, S.D.=0.74$, จังหวัดอื่นๆ $\bar{X}=2.88, S.D.=0.66$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสงขลา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 3 ลำดับแรกได้แก่ มีการจัดแสดงแผนผังพื้นที่ที่ชัดเจนเหมาะสม ($\bar{X}=3.46, S.D.=2.89$) รองลงมา คือ มีการจัดระบบสาธารณูปโภคด้านความสว่าง ท่อระบายน้ำอย่างเหมาะสม ($\bar{X}=3.29, S.D.=0.95$) และมีการจัดกิจกรรมนันทนาการบริเวณชายหาดที่หลากหลายและเหมาะสม ($\bar{X}=3.27, S.D.=0.98$) และภูมิลำเนาจังหวัดอื่นๆ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 3 ลำดับแรกได้แก่ มีการจัดแสดงแผนผังพื้นที่ที่ชัดเจนเหมาะสม ($\bar{X}=3.33, S.D.=0.93$) รองลงมา คือ มีการจัดระบบสาธารณูปโภคด้านความสว่าง ท่อระบายน้ำอย่างเหมาะสม ($\bar{X}=3.31, S.D.=0.90$) และมีการจัดกิจกรรมนันทนาการบริเวณชายหาดที่หลากหลายและเหมาะสม ($\bar{X}=3.05, S.D.=0.97$)

ตาราง 19 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อ แหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลาจังหวัดสงขลา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตาม ภูมิภาค (N=400)

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	จังหวัดสงขลา (n=220)			จังหวัดอื่นๆ (n=180)		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. มีสถานที่ชำระล้างร่างกายด้วย น้ำจัดจำนวนเพียงพอต่อ นักท่องเที่ยว	2.86	1.14	ปานกลาง	2.74	0.97	ปานกลาง
2. มีที่รองรับขยะจัดไว้เหมาะสม และเพียงพอ	3.32	1.08	ปานกลาง	3.31	0.96	ปานกลาง
3. มีร้านอาหาร เครื่องดื่มที่เพียงพอและเหมาะสม	3.56	1.01	มาก	3.53	0.86	มาก
4. มีสุขาที่ถูกสุขลักษณะบริการอย่างทั่วถึง	2.76	1.24	ปานกลาง	2.70	1.08	ปานกลาง
5. ร้านจำหน่ายของที่ระลึก ที่มี ความเหมาะสมด้านราคาและคุณภาพ	2.95	1.04	ปานกลาง	2.79	0.95	ปานกลาง
6. มีระบบการจราจรและที่จอดรถ ใ้ไว้อย่างเพียงพอ สะดวกและปลอดภัย	3.33	1.03	ปานกลาง	3.46	1.01	ปานกลาง
7. มีระบบการสื่อสารโทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต ไว้บริการ นักท่องเที่ยวเพียงพอ	2.47	1.13	น้อย	2.55	1.14	ปานกลาง
รวม	3.04	0.83	ปานกลาง	3.01	0.72	ปานกลาง

จากตาราง 19 แสดงว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งที่มีภูมิลำเนาในจังหวัดสงขลาและจังหวัดอื่นๆ มีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง(จังหวัดสงขลา $\bar{X}=3.04, S.D.=0.83$, จังหวัดอื่นๆ $\bar{X}=3.01, S.D.=0.72$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสงขลา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ได้แก่ มีร้านอาหารเครื่องดื่มที่เพียงพอและเหมาะสม ($\bar{X}=3.56, S.D.=1.01$) รองลงมา ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ มีระบบการจราจรและที่จอดรถไว้อย่างเพียงพอ สะดวกและปลอดภัย ($\bar{X}=3.33, S.D.=1.03$) และมีที่รองรับขยะจัดไว้เหมาะสมและเพียงพอ ($\bar{X}=3.32, S.D.=1.08$) และภูมิลำเนาจังหวัดอื่นๆ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ได้แก่ มีร้านอาหาร เครื่องดื่มที่เพียงพอและเหมาะสม ($\bar{X}=3.53, S.D.=0.86$) รองลงมาความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ มีระบบการจราจรและที่จอดรถไว้อย่างเพียงพอ สะดวกและปลอดภัย ($\bar{X}=3.46, S.D.=1.01$) และมีที่รองรับขยะจัดไว้เหมาะสมและเพียงพอ ($\bar{X}=3.31, S.D.=0.96$)

ตาราง 20 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มี
ต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลาจังหวัดสงขลา ด้านบุคลากร จำแนกตามภูมิลำเนา
(N=400)

ด้านบุคลากร	จังหวัดสงขลา (n=220)			จังหวัดอื่นๆ (n=180)		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. มีเจ้าหน้าที่ให้ความรู้ในเรื่อง สถานที่ท่องเที่ยวเกี่ยวกับ นักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี	2.44	1.09	น้อย	2.52	1.01	ปาน กลาง
2. มีเจ้าหน้าที่รักษาความ ปลอดภัยอย่างเพียงพอและมี คุณภาพ	2.49	1.04	น้อย	2.68	1.04	ปาน กลาง
3. มีเจ้าหน้าที่ให้บริการด้านการ ท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ	2.39	1.01	น้อย	2.55	1.08	ปาน กลาง
4. เจ้าหน้าที่มีมนุษยสัมพันธ์ และ อัธยาศัยไมตรีที่ดีต่อนักท่องเที่ยว	2.48	1.09	น้อย	2.64	1.17	ปาน กลาง
5. บุคลิกภาพของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ มีความเหมาะสม	2.42	1.11	น้อย	2.54	1.07	ปาน กลาง
6. เจ้าหน้าที่มีความสุภาพในการ ให้บริการแก่นักท่องเที่ยว	2.52	1.09	ปาน กลาง	2.67	1.17	ปาน กลาง
7. เจ้าหน้าที่บริการนักท่องเที่ยวโดย คำนึงถึงความพึงพอใจของ นักท่องเที่ยวเป็นสำคัญ	2.42	1.18	น้อย	2.64	1.15	ปาน กลาง
รวม	2.45	0.94	น้อย	2.61	0.98	ปาน กลาง

จากตาราง 20 แสดงว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีภูมิลำเนาในจังหวัดสงขลามีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา ด้านบุคลากรโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.45$, S.D.=0.94) และนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาจังหวัดอื่นๆ มีความคิดเห็นด้านบุคลากรโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.61$, S.D.=0.98) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสงขลามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ เจ้าหน้าที่ที่มีความสุภาพในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ($\bar{X}=2.52$, S.D.=1.09) รองลงมาความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย คือ มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยอย่างเพียงพอและมีคุณภาพ ($\bar{X}=2.49$, S.D.=1.04) และเจ้าหน้าที่มีมนุษยสัมพันธ์และอัธยาศัยไมตรีที่ดีต่อนักท่องเที่ยว ($\bar{X}=2.48$, S.D.=1.09) และภูมิลำเนาจังหวัดอื่นๆ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 3 ลำดับแรก ได้แก่ มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยอย่างเพียงพอและมีคุณภาพ ($\bar{X}=2.68$, S.D.=1.04) รองลงมา คือ และเจ้าหน้าที่มีความสุภาพในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ($\bar{X}=2.67$, S.D.=1.17) และเจ้าหน้าที่มีมนุษยสัมพันธ์และอัธยาศัยไมตรีที่ดีต่อนักท่องเที่ยว ($\bar{X}=2.64$, S.D.=1.17)

ตาราง 21 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อ แหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลาจังหวัดสงขลา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามภูมิภาค (N=400)

ความคิดเห็น	จังหวัดสงขลา (n=220)			จังหวัดอื่นๆ (n=180)		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ	3.53	0.56	มาก	3.57	0.55	มาก
2. ด้านการบริหารจัดการ	2.88	0.74	ปานกลาง	2.88	0.66	ปานกลาง
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	3.04	0.83	ปานกลาง	3.01	0.72	ปานกลาง
4. ด้านบุคลากร	2.45	0.94	น้อย	2.61	0.98	ปานกลาง
รวม	3.01	0.63	ปานกลาง	3.05	0.59	ปานกลาง

จากตาราง 21 แสดงว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งที่มีภูมิลำเนาในจังหวัดสงขลาและจังหวัดอื่นๆ มีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง (จังหวัดสงขลา $\bar{X}=3.01, S.D.=0.63$, จังหวัดอื่นๆ $\bar{X}=3.05, S.D.=0.59$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ (จังหวัดสงขลา $\bar{X}=3.53, S.D.=0.56$ และจังหวัดอื่นๆ $\bar{X}=3.57, S.D.=0.55$) ส่วนด้านอื่นๆ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านบุคลากรจังหวัดสงขลา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลาตามตัวแปร เพศ อายุ และภูมิลำเนา โดยทดสอบค่าที (t-test) และทดสอบค่าเอฟ (F-test) ดังปรากฏผลตามตาราง 22-25

ตาราง 22 ผลการทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลาจังหวัดสงขลา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ (N=400)

ความคิดเห็น	ชาย (n=176)		หญิง (n=224)		t	P
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ	3.57	0.58	3.54	0.53	0.51	0.61
2. ด้านการบริหารจัดการ	2.91	0.71	2.85	0.71	0.92	0.36
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	3.03	0.77	3.02	0.79	0.01	0.99
4. ด้านบุคลากร	2.49	1.00	2.54	0.93	-0.50	0.62
รวม	3.03	0.61	3.02	0.60	0.23	0.82

จากตาราง 22 แสดงว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีเพศต่างกัน มีความเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลาจังหวัดสงขลาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1

ตาราง 23 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลาจังหวัดสงขลา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอายุ

ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
1. ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ	ระหว่างกลุ่ม	2	2.201	1.101	3.656*	.027
	ภายในกลุ่ม	397	119.504	.301		
	รวม	399	121.705			
2. ด้านการบริหารจัดการ	ระหว่างกลุ่ม	2	21.925	10.963	24.448*	.000
	ภายในกลุ่ม	397	178.012	.448		
	รวม	399	199.938			
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	2	55.504	27.752	58.565*	.000
	ภายในกลุ่ม	397	188.124	.474		
	รวม	399	243.628			
4. ด้านบุคลากร	ระหว่างกลุ่ม	2	109.700	54.850	85.303*	.000
	ภายในกลุ่ม	397	255.271	.643		
	รวม	399	364.971			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	31.542	15.771	54.024*	.000
	ภายในกลุ่ม	397	115.893	.292		
	รวม	399	147.435			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 23 แสดงว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลาจังหวัดสงขลาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2

ตาราง 24 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลาจังหวัดสงขลา จำแนกตามอายุ

ความคิดเห็น	อายุ	$\bar{x}$	ต่ำกว่า 20 ปี	ระหว่าง 21-40 ปี	สูงกว่า 40 ปี
			3.63	3.58	3.44
1. ด้านสภาพแวดล้อม ทางกายภาพ	ต่ำกว่า 20 ปี	3.63	-	.06	.19*
	ระหว่าง 21-40 ปี	3.58		-	.13
	สูงกว่า 40 ปี	3.44			-
2. ด้านการบริหารจัดการ		$\bar{x}$	3.20	2.87	2.57
	ต่ำกว่า 20 ปี	3.20	-	.33*	.63*
	ระหว่าง 21-40 ปี	2.87		-	.30*
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก		$\bar{x}$	3.43	3.14	2.47
	ต่ำกว่า 20 ปี	3.43	-	.29*	.96*
	ระหว่าง 21-40 ปี	3.14		-	.67*
4. ด้านบุคลากร		$\bar{x}$	2.99	2.76	1.71
	ต่ำกว่า 20 ปี	2.99	-	.24	1.28*
	ระหว่าง 21-40 ปี	2.76		-	1.05*
รวม		$\bar{x}$	3.33	3.11	2.61
	ต่ำกว่า 20 ปี	3.33	-	.22*	.72*
	ระหว่าง 21-40 ปี	3.11		-	.51*
	สูงกว่า 40 ปี	2.61			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 24 แสดงว่านักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผลการทดสอบพบว่า

ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ในแต่ละกลุ่มอายุ ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลาจังหวัดสงขลาโดยรวม พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกับนักท่องเที่ยวที่มีอายุระหว่าง 21-40 ปีและสูงกว่า 40 ปี และนักท่องเที่ยวที่มีอายุระหว่าง 21-40 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกับนักท่องเที่ยวที่มีอายุสูงกว่า 40 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ นักท่องเที่ยวที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีอายุสูงกว่า 40 ปี

ด้านการบริหารจัดการ นักท่องเที่ยวที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลาแตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีอายุระหว่าง 21-40 ปีและอายุสูงกว่า 40 ปี และนักท่องเที่ยวที่มีอายุระหว่าง 21-40 ปี มีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีอายุสูงกว่า 40 ปี

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก นักท่องเที่ยวที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลาแตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีอายุระหว่าง 21-40 ปีและอายุสูงกว่า 40 ปี และนักท่องเที่ยวที่มีอายุระหว่าง 21-40 ปี มีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีอายุสูงกว่า 40 ปี

ด้านบุคลากร นักท่องเที่ยวที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลาแตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีอายุสูงกว่า 40 ปี และนักท่องเที่ยวที่มีอายุระหว่าง 21-40 ปี มีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีอายุสูงกว่า 40 ปี

ตาราง 25 ผลการทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อ แหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลาจังหวัดสงขลา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามภูมิภาค

ความคิดเห็น	จังหวัดสงขลา (n=220)		จังหวัดอื่นๆ (n=180)		t	P
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ	3.53	0.56	3.57	0.55	-0.69	.49
2. ด้านการบริหารจัดการ	2.88	0.74	2.88	0.66	0.00	1.00
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	3.04	0.83	3.01	0.72	0.30	.76
4. ด้านบุคลากร	2.45	0.94	2.61	0.98	-1.64	.10
รวม	3.01	0.63	3.05	0.59	-0.68	.50

จากตาราง 25 แสดงว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลาจังหวัดสงขลาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 3

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

1. ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการดูแลเอาใจใส่เกี่ยวกับความสะอาดของน้ำทะเลและพื้นที่บริเวณชายหาด รวมถึงเศษขยะต่างๆ ด้วย

2. ด้านการบริหารจัดการ

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการมีสถานที่สำหรับการปฐมพยาบาลเบื้องต้นไว้ใกล้บริเวณชายหาด รวมถึงเจ้าหน้าที่ที่คอยช่วยเหลือเบื้องต้นและการเพิ่มกิจกรรมนันทนาการบริเวณชายหาดเพิ่มมากขึ้น

3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการเพิ่มสถานที่ชำระล้างร่างกายด้วยน้ำจืดให้มากขึ้น และการเพิ่มตู้โทรศัพท์ บริเวณชายหาดให้มากขึ้นด้วย

4. ด้านบุคลากร

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการมีเจ้าหน้าที่ดูแลความสะอาดบริเวณชายหาดให้เพียงพอและการมีจุดบริการนักท่องเที่ยว รวมทั้งมีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยอย่างเพียงพอ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลาจังหวัดสงขลา

ความมุ่งหมายของการวิจัย

- เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลาจังหวัดสงขลา
- เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลาตามตัวแปร เพศ อายุ ภูมิภาค

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลาจังหวัดสงขลา เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดการท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา ตลอดจนเป็นข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าวิจัยต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา ในปี พ.ศ. 2548 จำนวน 518,392 คน (กองสถิติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2548)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา โดยเทียบตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan. 1970: 607-610) ที่ขนาดประชากรจำนวน 518,392 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 384 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน โดยทำการเลือกแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักท่องเที่ยวที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลาแตกต่างกัน
2. นักท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลาแตกต่างกัน
3. นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาด สมิหลา จังหวัดสงขลาแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา จำนวน 400 คน ได้แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์กลับคืนจำนวน 400 ฉบับ คิดเป็น 100%

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวชายหาดสมิหลาจังหวัดสงขลา โดยแบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ภูมิลำเนา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลาจังหวัดสงขลา แบ่งเป็นความคิดเห็น 4 ด้าน คือ ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ด้านการบริหารจัดการ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและด้านบุคลากร มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open Ended) แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อติดต่อขอหนังสืออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยว
2. ดำเนินการแจกแบบสอบถามและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ณ แหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา จำนวน 400 ชุด เพื่อนำข้อมูลมาจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. นำข้อมูลตอนที่ 1 มาวิเคราะห์หาค่าความถี่ ค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
2. นำข้อมูลตอนที่ 2 มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง โดยการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบสมมติฐาน สำหรับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม และทดสอบค่าเอฟ (F-test) สำหรับกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ถ้าพบว่าผลการทดสอบค่าเอฟ (F-test) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
4. นำข้อมูลตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ มารวบรวม วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วเสนอในรูปแบบความเรียง

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา สรุปผลได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 56.00 และเพศชายจำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 44.00 นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีอายุ 21-40 ปี จำนวน 177 คนคิดเป็นร้อยละ 44.25 รองลงมาคืออายุสูงกว่า 40 ปี จำนวน 115 คนคิดเป็นร้อยละ 28.75 และน้อยที่สุดคือ อายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00 นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสงขลา มีจำนวน 220 คนคิดเป็นร้อยละ 55 และมีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดอื่น จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 45

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา แบ่งเป็นความคิดเห็น 4 ด้าน คือ ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ด้านการบริหารจัดการ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและด้านบุคลากร สรุปผลดังนี้

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.03$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นด้วยกับข้อความในด้านต่างๆ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$) รองลงมาคือด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 3.03$.) ด้านการบริหารจัดการ ($\bar{X} = 2.88$) และด้านบุคลากร ($\bar{X} = 2.52$) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน จากการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

1. นักท่องเที่ยวที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมติฐานข้อ 1
2. นักท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานข้อ 2
3. นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมติฐานข้อ 3

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยได้รวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการดูแลเอาใจใส่เกี่ยวกับความสะอาดของน้ำทะเลและพื้นที่บริเวณชายหาด รวมถึงเศษขยะต่างๆ ด้วย

2. ด้านการบริหารจัดการ

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการมีสถานที่สำหรับการปฐมพยาบาลเบื้องต้นไว้ใกล้บริเวณชายหาด รวมถึงเจ้าหน้าที่คอยช่วยเหลือเบื้องต้นและควรเพิ่มกิจกรรมนันทนาการบริเวณชายหาดเพิ่มมากขึ้น

3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการเพิ่มสถานที่ชำระล้างร่างกายด้วยน้ำจืดให้มากขึ้น และควรเพิ่มตู้โทรศัพท์ บริเวณชายหาดให้มากขึ้นด้วย

4. ด้านบุคลากร

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการมีเจ้าหน้าที่ดูแลความสะอาดบริเวณชายหาดให้เพียงพอและควรมีจุดบริการนักท่องเที่ยว รวมทั้งมีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยอย่างเพียงพอ

อภิปรายผล

จากการศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา จากการวิเคราะห์พบว่า ความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักท่องเที่ยวชาวไทยที่ไปท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลามีความมุ่งหมายและตั้งใจจะไปแสวงหาความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวเป็นสำคัญ ส่วนปัจจัยด้านอื่นๆ นับเป็นเพียงองค์ประกอบเกื้อหนุนเพื่อส่งเสริมให้การท่องเที่ยวสมบูรณ์เท่านั้น ประกอบกับชายหาดสมิหลามี

การเปลี่ยนแปลงสภาพธรรมชาติชายฝั่งทะเลไปมาก มีการก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ และมีร้านค้าเกิดขึ้นมากมายเพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดชายทะเล จึงทำให้มีการเน้นการพัฒนาการบริการนักท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนานบันเทิงเป็นจุดขายนักท่องเที่ยว ทั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศักดิ์ชัย เสนาพรหม (2548 : 84) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรีของนักท่องเที่ยวไทย พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรีโดยรวมทุกองค์ประกอบปัจจัยด้านต่างๆ อยู่ในระดับปานกลางและสอดคล้องกับงานวิจัยของสลักฤทัย เตียวตระกูล (2539 : 113) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลต่อความพึงพอใจต่อนักท่องเที่ยว : กรณีศึกษา นักท่องเที่ยวเมืองพัทยา ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพหาดเมืองพัทยายู่ในระดับปานกลาง

1.1 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าสภาพบริเวณชายหาดมีความเป็นธรรมชาติ น้ำทะเลใสสะอาด หาดทรายขาว มีร่มไม้จากต้นสนริมหาด เหมาะแก่การพักผ่อนชื่นชมบรรยากาศของธรรมชาติริมทะเล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเสริมสกุล เสร็จกิจ (2547 : 62-64) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในจังหวัดภูเก็ต พบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากต่อด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว อันหมายถึงความเป็นธรรมชาติของเกาะบริเวณชายหาดต่างๆ ความเงียบสงบของแหล่งท่องเที่ยว และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรวัฒน์ สุวรรณภักดี (2547 : 97) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในอุทยานนกน้ำทะเลน้อย จังหวัดพัทลุง พบว่าความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพของบริเวณสถานที่ทั้งโดยรวมและทุกตัวแปรอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สฤษฏี แสงอรุณ (2541 : 101) ที่ได้วิจัยเรื่อง ศักยภาพและแนวทางการจัดการอุทยานแห่งชาติเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ : กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา จังหวัดพังงา พบว่า องค์ประกอบด้านทรัพยากรธรรมชาติของอุทยานแห่งชาติพังงามีศักยภาพสูงต่อการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ประชาชนที่มาท่องเที่ยวมีความประทับใจ พึงพอใจอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด อันเป็นพื้นที่ธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น มีความโดดเด่นด้านกายภาพและความสวยงามของสภาพธรรมชาติ ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ความสวยงามของสภาพธรรมชาติ ย่อมมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว จึงเป็นเหตุให้ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวยังมีแนวโน้มให้มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

1.2 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา ด้านการบริหารจัดการ นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า นักท่องเที่ยวจะให้ความสำคัญกับเรื่องความปลอดภัยในการท่องเที่ยวที่จะเห็นได้จากการที่นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นต้องการให้มีการจัดสถานที่ปฐมพยาบาลไว้บริการสำหรับ

นักท่องเที่ยว และให้ความสำคัญกับการบริการให้ความปลอดภัยโดยต้องการให้มีบุคคลและเครื่องมือที่พร้อมและเพียงพอในการให้บริการ โดยแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลายังไม่มีในส่วน ของสถานที่ปฐมพยาบาลบริเวณชายหาด ซึ่งประเด็นนี้เป็นสิ่งที่หน่วยงานที่รับผิดชอบแหล่งท่องเที่ยวจะต้องดำเนินการอย่างเร่งด่วนเพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักท่องเที่ยวและเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความปลอดภัยสูงสุด ส่วนในด้านอื่นๆ เช่น กิจกรรมนันทนาการบริเวณชายหาดที่ยังไม่หลากหลาย อุปกรณ์ใช้ประโยชน์ในการให้เช้ายังมีน้อย ระบบแสงสว่างไม่เพียงพอในเวลาค่ำคืน ซึ่งอาจทำให้ไม่ปลอดภัยกับนักท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับพัชรา ลากลือชัย (2546 : 122-123) ได้ ทำการศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการท่องเที่ยวตลาดน้ำดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี และตลาดน้ำท่าคา จังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า มีความพึงพอใจต่อ ทรัพยากรการท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากแต่มีความพึงพอใจต่อด้านการบริหารจัดการในระดับปานกลาง

1.3 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าสิ่งอำนวยความสะดวกถือว่ามีความจำเป็นต่อนักท่องเที่ยว เนื่องจากการมาท่องเที่ยวย่อม ต้องการความสะดวกสบาย เนื่องจากต้องการมาพบกับความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว ความร่มรื่นของต้นสน ความกว้างขวางของสถานที่ ความสวยงามของชายหาด ความขาวสะอาดของหาดทราย เพื่อการพักผ่อน โดยจุดเด่นที่สำคัญของแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา คือ ระบบการจราจรที่ดีและที่จอดรถที่มีเพียงพอ และร้านอาหารและเครื่องดื่มที่มีเพียงพอต่อปริมาณของนักท่องเที่ยว แต่สิ่งที่ต้องมีการปรับปรุงอย่างเร่งด่วนคือระบบการสื่อสาร โทรศัพท์ อินเทอร์เน็ตที่จะต้องมิไว้บริการนักท่องเที่ยวที่ยังมีไม่เพียงพอต่อความต้องการของ นักท่องเที่ยว สถานที่ชำระล้างร่างกายด้วยน้ำจืดที่ยังมีน้อยและสุขาที่ถูกสุขลักษณะที่ยังมีบริการไม่ทั่วถึงทั้งบริเวณชายหาด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประสิทธิ์ ธิงพิสิฐ (2548 : 62) ได้ ทำการศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจที่มีต่อการท่องเที่ยวเกาะสมุยของนักท่องเที่ยวไทย พบว่า ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกนักท่องเที่ยวไทยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉัตรชัย ลิ้มพรจิตวิไล (2548 : 60) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรีของนักท่องเที่ยวไทย พบว่า การจัดบริการเครื่องอำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

1.4 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา ด้านบุคลากร นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าด้านบุคลากรแม้จะไม่ใช่เป็นจุดเด่นสำหรับแหล่งท่องเที่ยว แต่ก็ยังเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวได้ หากหน่วยงานที่รับผิดชอบส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ภาครัฐ ตลอดจนผู้ประกอบการต่างๆ ให้บริการด้วยมิตรไมตรีแก่นักท่องเที่ยวย่อมจะนำไปสู่ความประทับใจ ซึ่งจะเป็นการเพิ่มโอกาสให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจเดินทางกลับมาท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวอีกใน

อนาคต สอดคล้องกับงานวิจัยของกัลยา สมมาตย์ (2541 : 104) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อทางเลือกท่องเที่ยวชายทะเลจังหวัดเพชรบุรี พบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลางในด้านการบริการของผู้ให้บริการการท่องเที่ยวท้องถิ่น และสอดคล้องกับงานวิจัยของศักดิ์ชัย เสนาพรหม (2548 : 85) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรีของนักท่องเที่ยวไทย พบว่า เมื่อพิจารณาการมองเห็นความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกท่องเที่ยว เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ด้านบริหารจัดการของรัฐอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความตั้งใจไปทัศนะแหล่งท่องเที่ยวเป็นสำคัญ ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่เป็นประเด็นแรก ส่วนปัจจัยด้านอื่นๆ เช่น การบริหารจัดการ บุคลากร เป็นองค์ประกอบสนับสนุนให้การท่องเที่ยวสมบูรณ์เท่านั้น

2. เพศ ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา จำแนกตามเพศ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมติฐานข้อ 1 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าคุณลักษณะของเพศ ไม่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยว เนื่องจากทุกคนต่างมีสิทธิเท่าเทียมกันในการแสวงหาประสบการณ์ได้อย่างอิสระและเมื่อได้รับบรรยากาศสภาพแวดล้อมต่างๆ ที่มองเห็นเหมือนกันย่อมตัดสินใจได้ในระดับเดียวกันได้คือมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของอรุณศรี นาคะวิสุทธิ์ (2543 : 84-85) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความคิดเห็นของผู้ประกอบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กรณีศึกษาอ่าวพระนาง อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ พบว่า นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวอ่าวพระนาง อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ ที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากไม่แตกต่างกันต่อด้านสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติและการอนุรักษ์สภาวะการดำรงชีพของสิ่งมีชีวิต พืช สัตว์ให้มีความเป็นอยู่ยั่งยืนตลอดไป และสอดคล้องกับการศึกษาของ กัลยา สมมาตย์ (2541 : 104) ได้ศึกษาเรื่องผลกระทบกับการตัดสินใจเลือกท่องเที่ยวชายทะเลในจังหวัดเพชรบุรีที่มีเพศ อายุ สถานภาพการสมรสและระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลกระทบกับการตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวชายทะเลไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับการศึกษาของ จัทรชัย ลัมพรจิตร์วิไล (2548 : 54) ได้ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรีของนักท่องเที่ยวไทย ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรีไม่แตกต่างกัน

3. อายุ ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา จำแนกตามอายุแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานข้อ 2 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าระดับอายุของนักท่องเที่ยวเป็นปัจจัยในการบ่งบอกถึงวุฒิภาวะการตัดสินใจในการเลือกซื้อเลือกบริการ วัยที่ต่างกันย่อมมีประสบการณ์ไม่เท่ากัน อายุ จึงมีผลต่อความสนใจ ความรู้สึกนึกคิด ความต้องการตอบสนองด้านการบริการและการสัมผัสบรรยากาศของแหล่งท่องเที่ยวและการประเมินความคิดเห็นที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสลักฤทัย เตียวตระกูล (2539 : บทคัดย่อ) พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุ

มากพอใจสภาพแวดล้อมทางกายภาพของชายหาดบางแสนแตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีอายุน้อย และสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ ไพฑูรย์ ปานทอง (2546 : 77-79) ได้ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เยาวรี เจริญสวัสดิ์ (2543 : บทคัดย่อ) ทำการศึกษาวิจัยเรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการใช้ประโยชน์อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่เพื่อนันทนาการ พบว่า เรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติคืออายุ และความคาดหวังต่อการพักผ่อนหย่อนใจ โดยกลุ่มที่มีอายุน้อยมีความพึงพอใจมากกว่ากลุ่มที่มีความคาดหวังปานกลางและต่ำ และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติคือความคาดหวังต่อการพักผ่อนหย่อนใจโดยกลุ่มที่มีความคาดหวังต่อการพักผ่อนหย่อนใจในระดับสูงมีความพึงพอใจมากกว่ากลุ่มที่มีความคาดหวังปานกลางและต่ำ

4. ภูมิลำเนา ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา จำแนกตามภูมิลำเนาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมติฐานข้อ 3 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักท่องเที่ยวต่างก็มุ่งหวังที่จะได้รับความประทับใจจากความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยวเป็นสำคัญ จึงทำให้นักท่องเที่ยวในแต่ละภูมิลำเนาที่มีความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาจังหวัดอื่น ๆ มีความคิดเห็นมากกว่านักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาจังหวัดสงขลา อาจเป็นเพราะนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาจังหวัดอื่น ๆ มีแรงจูงใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวเพราะต้องการเปลี่ยนบรรยากาศและประสบการณ์ใหม่ๆ จากแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา ซึ่งมีบรรยากาศร่มรื่นของต้นสนอ่อน สภาพธรรมชาติของหาดทรายขาวสะอาด จึงทำให้เกิดความประทับใจในการมาท่องเที่ยวมากกว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของวิภา วัฒนพงศ์ชาติ (2542 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรี พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยว ได้แก่ ปัจจัยด้านแหล่งท่องเที่ยว ที่ตั้งและระยะทาง สำหรับปัจจัยที่มีอิทธิพลรองลงมาในระดับปานกลางคือ ปัจจัยด้านค่าใช้จ่าย และปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับสิ่งกระตุ้นทางการตลาด นั้นพบว่า อายุ สถานภาพ การศึกษา รายได้ และภูมิลำเนา มีความสัมพันธ์กับสิ่งกระตุ้นทางการตลาด

ข้อเสนอแนะ

1. จากการวิจัยครั้งนี้พบว่าแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา มีจุดแข็งในด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ซึ่งจำเป็นที่จะต้องรักษาธรรมชาติไว้เพื่อให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในการรองรับนักท่องเที่ยวต่อไป
2. ในด้านอื่นๆ คือ ด้านการบริหารจัดการ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านบุคลากร ยังเป็นสิ่งที่ต้องมีการปรับปรุง ตลอดจนพัฒนาให้เป็นอย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวมากที่สุด

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเพื่อให้ผลการศึกษารอบคลุมเพียงพอที่จะไปเป็นข้อมูลในการวางแผนพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดสงขลาได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป
2. ควรศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทย โดยเพิ่มตัวแปรด้านอื่นๆ ให้มากขึ้นและศึกษาให้ครอบคลุมถึงแบบแผนการท่องเที่ยว ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนและการบูรณาการการท่องเที่ยวของจังหวัดสงขลาได้อย่างแท้จริง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2547). *ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว พ.ศ. 2547-2551*. กรุงเทพฯ: ไร่ไฟเฟลส.
- จันทร์ ผ่องศรี. (2537). *นันทนาการ*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จารุภัทร เปลี้นกลิ่น. (มปป.). *สงขลา*. กรุงเทพฯ: สารคดี.
- จุฑามาศ ไชยศร. (2536). *การศึกษาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวใน จังหวัดแม่ฮ่องสอน*. ปรินญาณิพนธ์. กศ.ม. (ภูมิศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ฉัตรชัย ลิ้มพรจิตวิไล. (2548). *ความพึงพอใจที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี ของนักท่องเที่ยวไทย*. ปรินญาณิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธีระพร อุวรรณโณ. (2529). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ: โครงการตำราและเอกสารทางวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิภาพร หนูอักษร. (2548). *ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต*. ปรินญาณิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บรรจบพร สุ่มรัตนกุล. (2544). *ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในจังหวัดกาญจนบุรี*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เบญจมาศ กนกฉันท. (2549). *ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการเข้าชมพิพิธภัณฑ์พระที่นั่งวิมานเมฆ พระราชวังดุสิต*. ปรินญาณิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประพันธ์ สหัทธิมย์. (2547). *ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเขื่อนศรีนครินทร์*. ปรินญาณิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ. (2531). *การวัดทัศนคติ*. (เอกสารประกอบคำสอน). กรุงเทพฯ: คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ไพศาล หวังพานิช. (2531). *วิธีวิจัย*. กรุงเทพฯ: งานส่งเสริมและตำรา กองบริการการศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ลาวัญญ์ จักรานวัณณ์. (2540). *ความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาปริญญาโทภาคพิเศษ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ. (M.B.A.) สังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐ เขตกรุงเทพมหานครต่อการจัดการศึกษาภาคพิเศษ. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การจัดการ).* กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วรวัณย์ สุวรรณภักดี. (2547). *ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานนกน้ำทะเลน้อย จังหวัดพัทลุง. ปรินญาณินพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ).* กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วัชรภา ศรีสัจจะเลิศวาจา. (2547). *ความคิดเห็นของเยาวชนและประชาชนเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมค่ายพักแรมของศูนย์ศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณินพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- ศักดิ์ สุนทรเสณี. (2531). *เจตคติ. กรุงเทพฯ: ดี.ดี.บุ๊คส์สโตร์.*
- ศักดิ์ชัย เสนาพรหม. (2548). *ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรีของนักท่องเที่ยวไทย. ปรินญาณินพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร*
- ศรัณญา วรากุลวิทย์. (2546). *ปฐมนิเทศอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เฟื่องฟ้าพรินต์ติ้ง.*
- ศศิธร สามารถ. (2545). *ความพึงพอใจและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร*
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ และคณะ. (2522). *จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: ศิริชัยการพิมพ์.*
- สถาบันฝึกอบรมวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว. (2545). *การท่องเที่ยวและการต้อนรับนักท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.*
- สมบัติ กาญจนกิจ. (2544). *นันทนาการและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- สุชา จันทร์เอม. (2527). *จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช. เทคโนโลยีการบริหารสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.*
- สุโท เจริญสุข. (2524). *หลักจิตวิทยาและพัฒนาการของมนุษย์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แพรววิทยา.*
- เสริมสกุล เสรีกิจ. (2547). *ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในจังหวัดภูเก็ต. ปรินญาณินพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- หลวงวิเชียรแพทยาคม, ศจ. (2509). *จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.*
- อุทัย หิรัญโต. (2519). *หลักสังคมวิทยา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.*

- Botha, B. P. (1981, October). "Park and Recreation Administration for Municipalities of South Africa: A Study of a Group Municipal Authorities", *Dissertation Abstracts International*. 42: 783-784A.
- Ceballos Laseurain, H. (1998). Proprietors "Opinion on Ecotourism: A Case Study of The Roxz Bay, Sydney Australia," *Journal of Ecotourism Research*. 60 (4): 248-A.
- Ealine, Ruth. (1984, April). Satisfaction of Tourist in Private Park and Recreation in New York. *Dissertation Abstracts International*. 44 (10): 1120-1128A.
- Fitzerrald, Michael R. and Robert F. Durant. (1980). "Citizen Evaluation and Urban Management: Service Delivery in and Era of protest," *Public Administration Review*. 40: 585-594.
- Hendee, J., C. and Others. (1984). *Wilderness Users in the Pacific Northwest: Their Characteristics, Values and Management Preferences*. Washington, D.C.: USDA Forest Service Research PaPer PNW-61.
- Parker, A., L. (1999, July). Tourism Behavior of Younger. *Dissertation Abstracts International*. 85 (12): 1118-1119A.
- Remmer,V.P. (1996). *Introduction to Psychology*. New York: McGraw-Hill.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวยชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา
จังหวัดสงขลา

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้ มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวยชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น ผู้วิจัยใคร่ขอความร่วมมือจากท่านกรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกตอนทุกข้อ เพราะข้อความจะมีความสัมพันธ์กันและมีความสำคัญอย่างยิ่งในการวิเคราะห์ข้อมูล

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา

จังหวัดสงขลา ในด้าน

1. ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ
2. ด้านการบริหารจัดการ
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
4. ด้านบุคลากร

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ขอขอบคุณที่กรุณาให้ความร่วมมือ

ธิดา ชูทวี

ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความและเติมข้อความในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

1. เพศ

ชาย   หญิง

2. อายุ

ต่ำกว่า 20 ปี
 ระหว่าง 21-40 ปี
 สูงกว่า 40 ปีขึ้นไป

3. ภูมิลำเนา

จังหวัดสงขลา
 จังหวัดอื่นๆ (โปรดระบุ.....)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา
จังหวัดสงขลา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อย ที่สุด
ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ					
1. แหล่งท่องเที่ยวมีความสวยงามและเป็นธรรมชาติ					
2. เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความเงียบสงบและเป็นธรรมชาติ					
3. สภาพชายหาดและน้ำทะเลสะอาด ไม่มีมลพิษและขยะ					
4. การจัดตกแต่งอาคารสถานที่ บริเวณโดยรอบกลมกลืนไปกับสภาพธรรมชาติ					
5. ศาลาที่พัก อาคารสถานที่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย สวยงาม					
6. บริเวณจุดชมวิวสามารถมองเห็นชายหาดสมิหลาอย่างชัดเจน					
7. บริเวณสถานที่สำหรับเล่นน้ำมีความปลอดภัย					
8. ถนนเลียบชายหาดสมิหลามีความสะอาด					
9. แหล่งท่องเที่ยวมีความสะดวกในการเข้าถึงสำหรับนักท่องเที่ยว					
ด้านการบริหารจัดการ					
1. มีศูนย์บริการให้ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ					
2. มีจุดรับแสดงความคิดเห็นไว้อย่างเพียงพอและเหมาะสม					

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
3. มีสถานที่สำหรับการให้การปฐมพยาบาลไว้บริการเพียงพอและเหมาะสม					
4. การให้บริการความปลอดภัยมีบุคคลและเครื่องมือที่พร้อมและเพียงพอ					
5. มีการจัดให้มีการเข้ายืมอุปกรณ์การพักแรมและกิจกรรมนันทนาการอย่างเพียงพอ					
6. มีการจัดระบบสาธารณสุขปลอดภัยด้านความสว่างที่ระบายน้ำได้อย่างเหมาะสม					
7. มีการจัดแสดงแผนผังพื้นที่ได้ชัดเจนเหมาะสม					
8. มีการจัดกิจกรรมนันทนาการบริเวณชายหาดที่หลากหลายและเหมาะสม					
ด้านสิ่งแวดล้อมความสะดวก					
1. มีสถานที่ชำระล้างร่างกายด้วยน้ำจืดจำนวนเพียงพอต่อนักท่องเที่ยว					
2. มีที่รองรับขยะจัดไว้เหมาะสมและเพียงพอ					
3. มีร้านอาหาร เครื่องดื่มที่เพียงพอและเหมาะสม					
4. มีสุขาที่ถูกต้องลักษณะบริการอย่างทั่วถึง					
5. ร้านจำหน่ายของที่ระลึกที่มีความเหมาะสมด้านราคาและคุณภาพ					
6. มีระบบการจราจรและที่จอดรถไว้อย่างเพียงพอสะดวกและปลอดภัย					
7. มีระบบการสื่อสารโทรศัพท์อินเทอร์เน็ตไว้บริการนักท่องเที่ยวเพียงพอ					

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
ด้านบุคลากร					
1. มีเจ้าหน้าที่ให้ความรู้ในเรื่องสถานที่ท่องเที่ยวเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี					
2. มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยอย่างเพียงพอและมีคุณภาพ					
3. มีเจ้าหน้าที่ให้บริการด้านการท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ					
4. เจ้าหน้าที่มีมนุษยสัมพันธ์ และ อธิบายชี้แจงได้ดีแก่นักท่องเที่ยว					
5. บุคลิกภาพของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการมีความเหมาะสม					
6. เจ้าหน้าที่มีความสุภาพในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว					
7. เจ้าหน้าที่บริการนักท่องเที่ยวโดยคำนึงถึงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเป็นสำคัญ					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

1. ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

.....
.....
.....
.....

2. ด้านการบริหารจัดการ

.....
.....
.....
.....

3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

.....
.....
.....
.....

4. ด้านบุคลากร

.....
.....
.....
.....

5. อื่น ๆ

.....
.....
.....
.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ชื่อ นายเทเวศร์ พิริยะพฤษณ์
ตำแหน่ง รองศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน ภาควิชาพลศึกษา
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ชื่อ นายจุมพล ลัมภาภิวัฒน์
ตำแหน่ง หัวหน้าภาควิชาสันตนาการ
สถานที่ทำงาน ภาควิชาสันตนาการ
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ชื่อ นายพนมศักดิ์ สวัสดิ์พงษ์
ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน ภาควิชาสันตนาการ
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. ชื่อ นายไพโรจน์ รัตนภิรมณ์
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการท่องเที่ยวกีฬาและนันทนาการ
สถานที่ทำงาน จังหวัดสงขลา
ศูนย์การท่องเที่ยวกีฬาและนันทนาการสนามติณสูลานนท์
จังหวัดสงขลา
5. ชื่อ นางอรอุมา กาละกรณ์
ตำแหน่ง หัวหน้างานพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว
สถานที่ทำงาน สำนักงานเทศบาลนครสงขลา

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวธิดา ชูทวี
วันเดือนปีเกิด	23 กรกฎาคม 2523
สถานที่เกิด	อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	9 ถนนยอดอุทิศ ตำบลบ้านพรุ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2543	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกอบกุลวิทยาคม อำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา
พ.ศ. 2547	วิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.) พลศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ
พ.ศ. 2551	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วท.ม.) การจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ